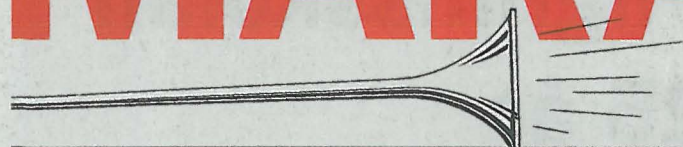

MARANATA!

Du vår Herre kom!

ETT MIDNATTSROP I ÄNDENS TID

Vart leder de nya lag- förslagen?

Regeringens propositioner granskas sid 12-14

UR INNEHÅLLET**LEDARE****Pilgrimsskolan 25 år** 2**PREDIKAN****Låt er frälsas ifrån världen** 4**Ta vara på andliga realiteter** 22**REPORTAGE & MISSION****Hemundervisningen** 8**Jag vill lära dig och...** 16**Apostlagärningarna...** 21**Frid, kära syskon!** 28**ARTIKLAR****Blir det brottsligt att läsa...** 12**"Rymma eller rymmas?"** 15**Ett högre mål** 17**Sagor som förför** 18**Tidningen MARANATA!****ANSVARIG UTGIVARE****Stina Fridolfsson**

stina.fridolfsson@maranata.st

REDAKTION**Ulla Näsholm**

ulla.nasholm@maranata.st

Mikael Eliasson

mikael.eliasson@maranata.st

Berno Vidén

berno.viden@maranata.st

OMSLAGSFOTO**Mikael Eliasson****ADRESS**

Bällstavägen 100

Box 201 34

161 02 Bromma

Telefon: 08-98 56 83

Telefax: 08-98 21 39

INTERNETHemsida: www.maranata.stE-mail: info@maranata.st**SPRIDES FRITT!**

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen, Pg 495 46 24-5, Bällsta Media Center.

Meddelande om adressändring sker skriftligt till redaktionen.

TRYCK**BMC Tryck & Förlag**

Bromma 2002

ISSN 1404-6474

Tidningen MARANATA! utges 6 ggr/år av Maranataförsamlingen i Stockholm.

©MARANATA!

För tillstånd att använda material, kontakta redaktionen.

Foto: Mikael Eliasson

Pilgrimsskolan

25 år

Text: **Berno Vidén**

"Men håll fast vid det som du har lärt dig och blivit överbevisad om. Du vet av vilka du har lärt det, och du känner från barndomen de heliga Skrifterna, som kan göra dig vis, så att du blir frälst genom tron i Kristus Jesus. (2 Tim. 3:14-15)

I det här numret av Maranata! presenteras en mycket värdefull del av Maranataförsamlingens historia. För 25 år sedan beslutade ett antal maranataföräldrar att själva ta hand om och ansvara för sina barns undervisning. Redan året innan hade i församlingen bildats föreningen Pilgrimsskolan med uppgift att värna om barns och ungdomars vård, fostran och utbildning i evangelisk anda. Pilgrimsskolan har sedan dess varit en ovärderlig hjälp och ett viktigt stöd för föräldrar som i församlingen valt att undervisa och fostra sina barn.

Pilgrimsskolan kom att orsaka spaltmetrar av tidningsartiklar och samhälleliga aktiviteter, främst i de kommuner som kom i direkt beröring med de hemundervisande föräldrarna. I och med att rättigheten återopades, baserad på dåvarande 1962 års skollag §35, var debatten snart igång och i riksdagen gjordes frenetiska försök att strypa lagutrymmet och inskränka rätten.

I förarbetet till skollagen 1962 konstaterades att rätten att välja undervisning i hemmet stod i överensstämmelse med Sveriges internationella förpliktelser. Paragrafen om hemundervisning härrör sig ända från den allmänna folkskolestadgan 1842, Sveriges första skolförordning. Där framgår tydligt tanken att det främst ålåg föräldrarna att ge sina barn den första undervisningen i hemmet, detta för att garantera en så god religiös fostran som möjligt. Rättigheten har sedan följt med i senare författningar ända fram till våra dagar.

1978 tillsatte regeringen en utredning som framt förklarade skollagens utrymme för hemundervisning vara gammal och förlegad. Att en liten grupp föräldrar själva, "i hemmet eller annorstädes" hävdade sin självklara rätt att undervisa, fostra och påverka sina barn utifrån egen tro och övertygelse, blev för mycket. Här möttes makthavarna av föräldrar som värnade om sina barn på ett sätt som gick stick i stäv mot den upplösande familjepolitik samhället i stort antagit som sitt riktmärke. Efter många turer har vi dock idag en gällande skollag från 1985, som i sitt 10 kap. §4 medger hemundervisning som fullgörande av skolplikten på annat sätt "...om det framstår som ett fullgott alternativ till den utbildning som annars står barnet till buds enligt lagens föreskrifter."

Vad är då motivet med att ta sina barn ur samhällets skolor? Om det år 1977 var angeläget så är det av ännu större vikt idag år 2002. Utvecklingen i samhället avancerar och för varje dag som går bearbetas barnen alltmer för att anpassas till ett liv med en helt ny och för vår tid modern människosyn där individen neutraliseras och avkönas. Nya familjebilder uppstår där far och mor framstår som något nödvändigt ont för människosläktets fortplantning. Här kan även nämnas den överhängande faran de alltmer penningstyrda friskolorna står inför. Bidragsanpassningen eller beroendet av statliga och kommunala tributer för de flesta verksamhetsmodeller har en effektiv styrningseffekt som får många att anpassa sin verksamhet på bekostnad av en dyrt vunnen tro och övertygelse.

Helt klart har erfarenheten visat att kunskapsförmedlingen inte är beroende av samhällets skolmodell som sådan. Skolverkets utlåtande 1997, den senaste statistik som går att finna på verkets

hemsidor, säger följande: *"Uppgifterna om antal elever i hemundervisning har också de samlats in från kommunernas skolkontor och bedöms hålla god kvalitet."* Att värna om den rättighet som inryms i att som förälder själv utifrån egen övertygelse välja vilken undervisningsform och vilka auktoriteter som ska forma barnen har dessutom ett långt högre mål än undervisningen i sig. Det handlar om individens frälsning och familjens upprättelse!

Problem som våld, mobbing och stökiga lektioner är väl känt av gemene man. Där är kvällspressen aldrig sen med att beskriva de mest horribla situationer som kan uppstå i svensk skolmiljö. Men under ytan av påståenden som att skolan ska forma självständiga, fritänkande individer, opåverkade av religiösa och andra livsåskådningar, pågår ett mer avancerat och sofistikerat våld, genom den indoktrinering och anpassning till det moderna samhället barnen utsätts för. Där opererar krafter som medvetet och metodiskt arbetar på att bearbeta de ungas sinnen, och då inte minst från den homosexuella rörelsen som fräckt tillskansat sig många viktiga positioner i samhället. Faktum är att många har skrämts till tystnad under denna rörelsens hot om repressalier.

Med hjälp av statliga och kommunala bidrag bedriver RFSL intensivt informationskampanjer i skolorna. För en tid sedan hotades en kristen friskolas verksamhet för att den vägrade låta skolmissionärer från RFSL undervisa eleverna. Skolan utmålades som trångsynt då den egentligen slog vakt om barnens bästa. Man kan fråga sig vilken människosyn och moral dessa budbärare förmedlar till unga barnasinnen. Rörelsens skolinformation sansvarige talar i en intervju skamlöst om det positiva med praktiserandet av korta lesbiska förhållanden och utlevelser. Prova dig fram och känns det inte bra, så prova någon annan. Kanske de här två exemplen vid en yttlig anblick kan ses som enstaka företeelser men för den som följt utvecklingen de senaste decennierna står det klart att här påvisade händelser snarare speglar samhällets upplösande tendenser i stort. Skolorna är helt klart en viktig bas för att påverka och forma morgondagens samhälle.

SSU talar i sitt principprogram mycket om alla individers rätt och lika värde,

men då menar man en rätt som inte inkluderar de människor som med en väl grundad övertygelse väljer att ge sina barn kristna grundvärderingar. I ett nyligen publicerat uttalande kräver förbundet att samhället griper in och stoppar allt ekonomiskt stöd till religiösa friskolor med motiveringen att det i en sådan miljö skulle vara omöjligt att fostra fram självständiga och kritiskt tänkande individer. SSU är en uttalat feministisk rörelse med en syn på samlevnad och moral som går rakt emot den familjesyn Bibeln satt upp som ett skyddsnät för människan. I den andan är det man gör sig till företrädare för barnens rätt.

Helt klart har erfarenheten visat att kunskapsförmedlingen inte är beroende av samhällets skolmodell som sådan.

Inför förbundets årskongress nyligen ställde sig SSU Östergötland bakom två motioner som kräver att den kristna synen på äktenskap mellan man och kvinna inte ska vara normen i samhället. Enligt Folkbladet Östergötland vill SSU verka aktivt för att Sverige ska införa månggifte och att Sverige ska arbeta för månggifte i hela EU. Motionsinlämnaren menar att staten inte ska lägga sig i om familjen består av 26 kvinnor och inga män eller kanske 31 män och 42 kvinnor. Kommentarer här är egentligen helt överflödiga, men på exakt likadant sätt har sinnena bearbetats och opinion bildats för de lagförslag som ligger på riksdagens bord idag. Det som igår var otänkbart är idag ett faktum. Spärrar fortsätter att forceras och stegen till pedofili, nekrofil och zoofili är inte långt.

Det nu regerande socialdemokratiska arbetarpartiet kämpade i förra seklets början för det svenska folkhemmets frigörelse. Samma socialdemokratiska parti sätter idag psykisk press på sina röstberättigade medlemmar genom att i partikongressen köra över sin egen partistyrrelse, men även läkares och barnexperters välgrundade avrådan att utsätta adoptivbarn för perversa familjeförhållanden. Alla metoder verkar vara tillåtna för att uppnå majoritet i interna omröstningar och röja väg för

RFSLs orimliga och förödande krav. Målgruppen är även här barnen.

Den tidens folk- och väckelserörelser bidrog starkt till att uppnå den mötes-, förenings-, yttrande- och religionsfrihet vi vant oss att åtnjuta. Idag är inte den friheten lika självklar, åtminstone inte för den som valt att ställa sig utanför de stora religiösa och politiska etablissemangen. Globaliseringen med allt större maktkonstellationer tvingar fram nya samhällsformer där en centraliserad EU-makt dominerar inflytandet över unionens medborgare. Går det överhuvudtaget att upprätthålla yttrande – och religionsfriheten för den som vill stå utanför?

Finns det någon möjlighet att idag stå emot den flod av nya lagar och förordningar som alltmer inskränker tidigare så självklara mänskliga fri- och rättigheter? Bibelordet kriminaliseras, församlingar straffbeskattas och hindras från att äga fast egendom. Friskolor förbjuds att använda Bibeln som auktoritet. EU förbereder en ny gemensam religionslagstiftning där mindre församlingar kommer att få det mycket svårt att arbeta fritt. Opinion skapas för att misstänkliggöra alla som inte vill gå in under de stora, etablerade och statligt erkända kyrkosystemen. Skolan utgör även här en viktig rekryteringsbas.

Alla metoder verkar vara tillåtna för att uppnå majoritet i interna omröstningar och röja väg för RFSLs orimliga och förödande krav.

Dock finns fortfarande utrymme i svensk lagstiftning att som förälder välja. Dessutom så har en EU-stadga om grundläggande rättigheter nyligen antagits. Europaparlamentets talman, rådets och kommissionens ordförande undertecknade och proklamerade stadgan den 7 december 2000 i Nice. Där står bl.a. följande i Artikel 14, under rubriken Rätt till utbildning: *"...föräldrars rätt att tillförsäkra sina barn sådan utbildning och undervisning som står i överenskommenhet med föräldrarnas religiösa, filosofiska och pedagogiska* (Forts. sid. 15)

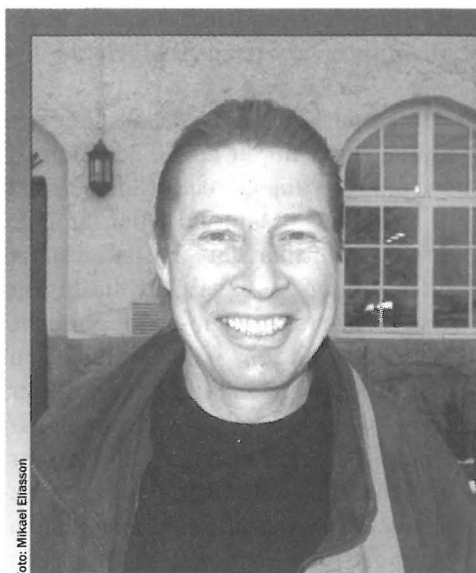

Foto: Mikael Eliasson

Låt frälsa

Predikan av Adrian Simila från Seattle, USA
på Bällsta MissionsCenter 31 Januari 2002

Mitt namn är Adrian Simila och jag bor i en kristen kommunitet på omkring 40 medlemmar i staten Washington på USA:s västkust. Vi har jordbruk och hus i Seattle och Spokane. Många av oss bor tillsammans, har företag tillsammans och lever i egendomsgemenskap. Vi försöker leva som de första kristna i Apostlagärningarna. Mitt ansvar i gemenskapen är framför allt evangelisation och mission. Vi har sju bussar och team som åker runt i USA och predikar evangelium.

Det är en unik tjänst som kyrkorna inte sysslar med. Vi åker in med bussarna till de värsta områdena i städerna och sätter upp ett läger där. Vi ger de hemlösa och dem som håller till på gatorna mat och kläder och så delar vi evangelium. De som vill omvända sig och följa Jesus bjuder vi komma in i bussen och följa med oss till vår gård och bo där med oss. Det är den metod det tidiga Jesus-folket hade under sextio- och sjuttioalet, med betoning på att predika evangelium och göra lärjungar.

Jesusfolksväckelsen i Amerika vann tusentals ungdomar för Jesus. En del av dem som blev frälsta reste ut i hela världen. Jag tillhörde Christ is the Answer-teamet när de kom till Sverige. Jag arbetade också tillsammans med det teamet i Italien och Mexico och andra länder. Vi har sett ett stort Guds verk över hela världen. Just nu kallar vi vårt arbete med jordbruken för "set-free-ranch" – befrielsegården. För Jesus sa ju att den Sonen gör fri är verkligen fri. Vi vet att det är bara Jesus som verkligen kan befria från droger och alkohol. Det är inte

bara frågan om att vara ensam med Jesus, utan att vara tillsammans med Jesus i en gemenskap med andra troende. Där har vi också fått se den största framgången. Jag tror också att det är Guds plan och ordning för församlingen.

Låt oss nu läsa Apostlagärningarna två, om den första tiden i församlingen. Jag tror att församlingen började med en explosion. Något skedde verkligen efter detta. Jag tror att Gud kallar oss att återvända till en del av de principer man hade i den första församlingen. Jesus varnade oss för att mänskliga traditioner tar kraften av Ordet. Genom åren har en mängd traditioner lagts till församlingen och gjort den ineffektiv. Den har förlorat sin kraft att frälsa denna generation. Låt oss alltså läsa hur det var i begynnelsen:

"När pingstdagen hade kommit, var de alla samlade. Då kom plötsligt från himlen ett dån, som när en våldsam storm drar fram, och det fyllde hela huset där de satt. Tungor som av eld visade sig för dem och fördelade sig och satte sig på var och en av dem. och de uppfylldes alla av den helige Ande och började tala främmande språk, allteftersom Anden ingav dem att tala." Apg. 2:1-4

Detta är första delen av budskapet. Gud kom från himlen i form av den helige Ande och uppfyllde alla troende och gav oss andliga gåvor. Detta har betonats i hela pingstväckelsen och den karismatiska väckelsen de senaste hundra åren.

Andra delen är där Petrus predikar ett mycket starkt budskap där han ger Skriftens grund för dessa erfarenheter. Han citerar ur Joel och säger att den erfarenhet de sett är uppfyllelse av Joels

profetia. Vi läser vers 16-24:

Det är detta som är sagt genom profeten Joel:

Och det skall ske i de sista dagarna, säger Gud: Jag skall utgjuta av min Ande över allt kött. Era söner och era döttrar skall profetera, era unga män skall se syner och era gamla män skall ha drömmar. Ja, över mina tjänare och tjänarinnor skall jag i de dagarna utgjuta av min Ande, och de skall profetera. Jag skall låta under synas uppe på himlen och tecken nere på jorden, blod, eld och rök. Solen skall vändas i mörker och månen i blod, innan Herrens dag kommer, den stora och härliga. Och det skall ske att var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst.

Israeliter, lyssna till dessa ord: Jesus från Nasaret var en man som Gud bekände sig till inför er genom kraftgärningar, under och tecken, som Gud genom honom utförde mitt ibland er, så som ni själva vet. Efter Guds fastställda plan och beslut blev han utlämnad, och med hjälp av dem som är utan lagen spikade ni fast honom på korset och dödade honom. Men honom har Gud uppväckt och löst ur dödens vånda, eftersom det inte var möjligt att han skulle behållas av döden.

Avslutningen av detta budskap läser vi i vers 36: "Därför skall hela Israels folk veta att denne Jesus som ni korsfäste, honom har Gud gjort både till Herre och Messias."

Detta är den teologiska delen av kapitlet. Petrus förklarar den helige Andes ankomst och bekräftar här Jesu Kristi auktoritet som Guds son och Frälsaren, att han nu är både Herre och Messias. Så förväntar han sig gensvar. Vi får den karismatiska erfarenheten och Ordets undervisning och sedan förväntar vi oss respons på detta. Vi läser att de fick stygn i sina hjärtan och frågade:

r ifrån världen!

Vad ska vi göra? Petrus ger dem mycket enkla instruktioner i verserna 38 och 39. Han säger:

”Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna. Då skall ni få den helige Ande som gåva. Ty er gäller löftet och era barn och alla dem som är långt borta, så många som Herren vår Gud kallar.”

Det blev en sådan respons att 3000 människor var lydiga och lät döpa sig. Så därför menar jag att församlingen började med en ”big bang”.

En del tror att om du omvänder dig, blir döpt i vatten och helig Ande, så är det allt. Men det är bara början, halva budskapet. Det finns en andra del som Petrus predikade på pingstdagen. Låt oss se på vers 40: ”Också med många andra ord vittnade han och uppmanade dem: ”Låt er frälsas från detta bortvända släkte.”

Det måste ha varit ett långt möte, ett långt budskap. Det står att med många ord vittnade han och uppmanade dem. Den helige Ande valde ut bara en liten mening och liksom komprimerade budskapet. Så det måste vara väldigt viktiga ord. Sammanfattningen av budskapets andra del är just detta: *Låt er frälsas från detta bortvända släkte*. Alltså, Petrus första budskap är maningen att bli frälst från synden genom att omvända sig och bli döpt i vatten. Men Petrus andra budskap är: Låt frälsa er från världen.

Låt oss nu se hur de första kristna lät sig frälsas från världen. Petrus förväntar sig gensvar. Vad blev gensvaret på hans andra budskap? Vi läser från vers 41: ”De som då tog emot hans ord döptes, och så ökade antalet lärjungar den dagen med omkring tre tusen. De höll troget fast vid

apostlarnas lära och gemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna. Och fruktan kom över alla, och många under och tecken gjordes genom apostlarna. Alla troende var tillsammans och hade allting gemensamt. De sålde sina egendomar och allt vad de ägde och delade ut till alla, efter vad var och en behövde. Varje dag var de endräktigt tillsammans i templet, och i hemmen bröt de bröd och höll måltid med varandra i jublande, innerlig glädje. De prisade Gud och var omtäckta av allt folket. Och Herren ökade var dag skaran med dem som blev frälsta.”

Så det andra gensvaret var att de höll fast vid apostlarnas lära, brödragenskapen och bönerna. I vers 44 läser vi att alla troende höll sig tillsammans och hade allting gemensamt. De sålde sina egendomar.

Vad kom egentligen den här idén ifrån att de skulle sälja sina egendomar och hålla sig tillsammans? Det här var något Jesus talat med dem om tidigare. Det var ingen ny idé. Det var så här de tidiga kristna frälste sig själva ifrån världen. Det räcker inte med att säga: bli frälst! Bli frälst – från vad då? Frälst – till vad? Om du är frälst ut ur världen, måste du komma in i församlingen. De första kristna skapade ett samhälle i samhället. Det var en gemenskap i den stora gemenskapen. Församlingen var ett mycket speciellt samhälle. Det var inte uppbyggt av rika, utbildade människor eller svarta eller vita. Det var öppet för alla som ville komma.

När jag studerat församlingens historia, och läst åtskilliga kyrkofäders skildringar

och också Josefus historia, så berättas om de första kristna att det var väldigt många slavar och vanliga arbetare tillsammans. Det var en intressant gemenskap, för där fanns också romerska soldater och människor från olika nationaliteter och raser som kunde samarbeta.

Jag brukar säga att det var en mycket vacker blomma som kunde slå ut endast i denna miljö. Det vackraste jag sett är Jesu Kristi församling när den fungerar som den ska. Jag vill se människor från olika bakgrund, kulturer och raser som lever tillsammans. I Amerika har vi särskilda kyrkor för rika och speciella församlingar för bara svarta. Men som jag förstår Skriften, är församlingen för alla människor. Vår enhet är inte grundad på ras eller finansiell status. Vår enhet är grundad på den erfarenhet vi gjort i kunskapen om Jesus, att vi erkänner honom som vår Herre.

Petrus första budskap talade om hur vi skulle bli frälsta från synden. Hans andra budskap talade om hur vi skulle bli frälsta från världen. Det räcker inte att bara tro på Jesus och sedan gå sin egen väg. Det vanligaste och mest typiska vi möter från den första församlingen var just att de var tillsammans. Bibeln talar om att de som trodde höll sig tillsammans. De samlades för att äta, de arbetade tillsammans, gick till templet tillsammans. De var kända som ett folk som höll sig tillsammans. De tog hand om änkor och föräldralösa. Om församlingen gjorde sitt jobb, skulle vi inte behöva all socialvård i samhället.

Vad kom egentligen denna idé ifrån? Låt oss läsa fortsättningen i Apg 4. Det är faktiskt arbetet i församlingen som frälsar oss från världen. Idag har

församling och kyrka många olika betydelser. Men i Apg 2:47 säger bibeln att Herren ökade var dag skaran av dem som blev frälsta. Det grekiska ordet här är "ekklesia", som betyder "de utkallade". Om nu församlingen är de utkallade – vad har vi då kallats ut ifrån? Och vad har vi kallats in till? Vi är kallade in i Guds gemenskap, och det har frälst oss från världen.

Många gånger har församlingarna i dessa dagar bara halva budskapet. De har, vad jag brukar säga "brandförsäkringen". Dom vet att Jesus har förlåtit dem deras synder, men de är fortfarande väldigt involverade i världen. De är frälsta från synden, men inte frälsta ut ur världen. Församlingens uppgift är att ta dem ut ifrån världen. I vår församling, "Set-free-ranch" går vi ut och hämtar människor till vår gemenskap.

I "Christ is the Answer" och Jesusf olksväckelsen fanns ett mycket starkt budskap. Vi sa: Jesus kommer snart. Gud kallar oss ur denna världen. Gå ut och predika evangelium för att frälsa så många som möjligt! Vi mötte människor som lämnade skolor och slutade sina jobb och kom till oss. De gav hela sitt liv för att vinna själar och undervisa och predika evangelium.

En annan del av vår tjänst var att ordna en plats dit människor kunde komma. När vi går ut på gatorna och vittnar i Amerika, har vi ett väldigt enkelt budskap: Det är tid nu att omvända dig från synden och ditt onda liv och förtrösta på Jesus som är den ende som kan rädda dig. Men vi lämnar dem inte med detta. Vi säger också: Kom med oss! Vi ska lära dig vägen till Jesus. De blir döpta och sluter sig till gemenskapen och vi lever tillsammans. Varje dag beder vi tillsammans och läser bibeln. När de blir starkare, kan en del av dem gå ut som missionärer.

Ordet "kyrka" betyder "ekklesia" – de utkallade. Människor ser på oss och säger: ni är annorlunda, ni uppträder inte likadant som människor i världen. Men det beror på att vi är medborgare i himlen. Jesus sa: Ni är inte av den här världen, liksom jag inte heller är av denna världen. Han sa: bli inte förvånade om världen hatar er och förföljer er. De frågar: varför är ni så annorlunda? Säg bara: jag är inte av den här världen! Jag har blivit utkallad! Det är församlingen.

Låt oss läsa Apg 4:34-37

"Ingen av dem led någon nöd. Alla som hade jord eller hus sålde vad de ägde och bar fram vad de hade fått för den sålda egendomen och lade ner betalningen för apostlarnas fötter. Och man delade ut åt var och en efter vad han behövde. Josef som var levit och född på Cypren och som apostlarna kallade Barnabas – det betyder Tröstens son – ägde också en åker. Den sålde han och bar fram pengarna och lade dem för apostlarnas fötter."

Förunderligt! Vad skulle ske om tretusen människor här i Stockholm skulle sälja allt vad de ägde, flytta samman och ha allt gemensamt? Det skulle bli revolution! En "big bang"!

Foto: Paulus Elsson

**Det räcker inte
med att säga: Bli
frälst! Bli frälst
– från vad då?
Frälst – till vad?**

Det skulle finnas ekonomiska resurser till att sända ut missionärer! Exempelvis behövs det inte tre tusen tvättmaskiner. Man kan leva mera ekonomiskt för att Guds rike ska få framgång. Jag tror också att det var därför de första kristna kunde utbreda Guds rike så snabbt. Det står i vers 34 att det var ingen av dem som led nöd.

"Alla som hade jord eller hus sålde vad de ägde och bar fram vad de hade fått för den sålda egendomen och lade ner betalningen för apostlarnas fötter."

Gud tog hand om alla deras behov.

Men hur fick dom idén att sälja allt de ägde och ha sina resurser tillsammans? Var det apostlarnas idé, eller Guds? Låt oss se vad Jesus talade till apostlarna.

Markus 10 läser vi att Jesus talar till en rik ung man. I vers 21: "Jesus såg på honom och fick kärlek till honom och sade: "Ett fattas dig. Gå och sälj allt vad du äger och ge åt de fattiga, så skall du få en skatt i himlen. Och kom sedan och följ mig."

Den här unge mannen hade sagt att han höll hela Guds lag perfekt. Men Jesus visade att han bröt både första och tionde budet. Han var inte tillräckligt rättfärdig i sig själv för att bli frälst. Han hade andra gudar framför Herren. Hans gud var hans pengar.

Det tionde budet säger att du inte ska ha begärelse. Begärelse betyder att du älskar något mer än Gud. Han var inte redo att ge upp detta för att bli en Jesu lärjunge. En del människor tror att detta var ett speciellt tillfälle. Jesus sa det här bara till den rike unge mannen, därför att han hade problem med pengar. Men vi finner att Jesus ställde detta krav på alla sina lärjungar.

I vers 28 säger Petrus: Vi har lämnat allt för att följa dig. Petrus hade lämnat sin fiskenäring. Det kostade honom hans yrkeskarriär att bli en Jesu lärjunge. Naturligtvis också Matteus, han var en tulltjänsteman. När Jesus kallade honom, så lämnade han allt och följde honom. Lukas hade hög ställning, han var läkare. Vi ser att alla dessa var tvungna ge upp något för att följa Jesus.

Det är fel uppfattning om man menar: jag kan tro på Jesus och ändå göra vad jag vill med mitt liv. När du har lämnat dig åt Jesus, står du under en auktoritet. Nu är Jesus chefen. Han talar om för dig hur du ska använda dina pengar, vem du ska gifta dig med, vilken typ av arbete du ska syssla med. Ditt liv tillhör nu honom. De första lärjungarna gav upp allt för att följa Jesus. Kanske Jesus vill att du ska behålla ditt jobb och ditt hus, för ibland är det nödvändigt. Men många människor måste sluta jobbet och lämna skolan för att följa Guds vilja.

Jesus sa till den rike unge mannen att ett fattades honom. Och det var just detta att han inte givit upp sin värld, sina rikedomar. I vers 23 säger Jesus: hur svårt är det inte för dem som har rikedomar att komma in i Guds rike. I vers 25 säger han att det är lättare för en kamel att komma

igenom ett nålsöga än för en rik man att komma in i Guds rike.

Han säger inte att det är omöjligt – det är svårare! Varför är det så svårt för en rik att komma in i Guds rike? Jo, för han förtröstar på sina rikedomar istället för på Gud. De första kristna sålde sina egendomar och förvaltrade pengarna tillsammans. Det här var ett mycket starkt vittnesbörd för världen. Vi älskar Gud mera än vårt materiella goda. Gud har ingenting emot att du har materiella ting. Han vill bara vara den främste. Du kan behöva ett hus att bo i. I Indien och Afrika kan vi bo i tält, men i Sverige behöver ni hus!

Människor har sagt åt oss: ni har ju sju bussar i församlingen! Om ni verkligen offrade er för Jesus, skulle ni sälja de här bussarna och ge pengarna till de fattiga! Ni har för många materiella egendomar! Men jag förklarar: de materiella ting vi har ska tjäna för hjälpa oss att breda ut Guds rike! Huset är en plats dit vi kan ta människor och göra dem till lärjungar. Det är nödvändigt. Bussarna använder vi för att komma ut och nå människorna. I vår kommunitet blir ingen rik och berömd. Vi delar Guds välsignelser ibland oss. Jag tror Gud ger oss pengar för att använda till hans rikets framgång.

Vi ska också läsa ett skriftställe där Jesus ger samma maning till folkmassorna. Lukas 12:29-34

”Fråga inte efter vad ni skall äta och dricka, och var inte oroliga. Efter allt detta jagar hedningarna i världen, men er Fader vet att ni behöver det. Nej, sök hans rike, så skall ni få detta också. Var inte rädd, du lilla hjord, ty er Fader har beslutat att ge er riket. Sälj vad ni äger och ge gåvor. Skaffa er en börs som inte slits ut, en outtömlig skatt i himlen, dit ingen tjuv når och där ingen mal förstör. Ty där er skatt är, där kommer också ert hjärta att vara.”

Här började Jesus med liknelsen om att när Gud tar hand om fåglarna, så kan han också ta hand om dig. Han kläder liljorna på marken, och kan därför också kläda dig. Är inte vi mera värdefulla än fåglarna? Han säger också att denna världens barn använder all sin tid för att samla materiella ting. Men Jesus manar oss att först söka hans rike, så skall allt detta andra tillfalla honom.

Han ger oss löftet att Gud ska ge oss riket. Men för att komma in i riket, ger han oss här en mycket intressant befallning. I engelska bibeln står det: Sälj vad ni har och ge åt de fattiga. Och skaffa

er så en skatt i himlen. Så den här idén om att sälja sina materiella egendomar har sitt ursprung i Jesus själv. Han sa åt sina tolv lärjungar att göra detta.

När församlingen föddes på pingstdagen, så var det också naturligt för dem att säga åt alla andra att sälja sina egendomar. För Jesus kommer tillbaka snart. Vi behöver göra allt vi kan för att få se evangelium ha framgång. Materiella egendomar får vi se som gåvor från Gud. Gud kan välsigna oss materiellt, men vi får aldrig bli för bundna av detta. Vi måste vara redo att ge upp dem när som helst.

Jag har sålt mina egendomar flera gånger för att åka ut på missionsfältet. Sista gången hade jag ett väldigt fint hus och ett bra företag. Men Gud sa till mig

Foto: Paulus Eliasson

**Jag ber dig att
göra oss mera
radikala, som de
första kristna!**

att kommunismen skulle falla, och han manade mig att samla ihop ett team och åka över och predika evangelium. Jag började inte diskutera med Gud och säga att jag verkligen tyckte om mitt jobb, jag vill inte sälja mitt hus, utan sa: ja Herre, jag är redo till tjänst! Min fru grät när vi sålde allt. Mina släktingar sa att jag var galen. Men jag sa: Jesus har uppenbarat sig för mig och talat om att detta är nästa uppdrag.

Vi åkte runt till många platser i USA och predikade ett enkelt budskap: Låt

oss lämna allt och följa Jesus och gå ut till kommunistländerna och predika evangelium, därför att dörrarna där kommer snart att öppnas. Så vi blev omkring 50 människor som sålde sina hus, slutade sina jobb, vi samlade ihop våra pengar och hade då tillräckligt för att vi alla skulle kunna åka över till Europa. Vi kunde också köpa ett stort tält för evangelisation och ett par bussar. Den ena bussen gjorde vi iordning med kök och dusch så vi kunde bo där. Det här var 1986.

Vi kom till Finland, Helsingfors. Där evangeliserade vi med hjälp av tältet. Jag hade trott att kommunismens murar skulle falla omedelbart, för när Jesu uppenbarade detta för mig i synen, verkade det som ett väldigt viktigt budskap, jag måste göra det nu! Men revolutionen kom först 1989, då det verkligen började öppna sig. Men Finland var en bra början, för vi kunde ge ryska biblar till många som kom som turister till Finland. Så vi åkte till de populära turistorterna, dit bussar fulla med ryssar kom och vi gav dem ryska biblar.

Vi fick också möjlighet göra några korta turistresor in till Ryssland och Polen och Ukraina. Men det var svårt få längre visum. Man fick bara korta visum. När det sedan öppnade sig 1989, kunde vi åka in med omkring 60 människor och predika evangelium över hela Östeuropa. Vi hjälpte dem starta bibelskolor, grunda församlingar och olika kristna kommuniteter i Östeuropa. Jag tror Gud kan använda var och en av oss att göra stora ting. Jag tror det finns områden som fortfarande har stort behov av evangelium. Kina och Fjärran Östern. Exempelvis i Kasakstan, Usbekistan och Mongoliet. Man kan komma till stad efter stad och där finns ingen församling. Jag tror att Jesus vill att någon ska gå. Min bön är alltid: Herre, om du vill att jag ska gå, så är jag redo. Jag tänker inte på min bil och mitt hus. Jag är redo. Det är den inställning vi alla måste ha.

Herre, tack för ditt ord och dina löften. Jag ber dig att göra oss mera radikala, som de första kristna. Att vi blir friare att gå ut med evangelium. Förlåt oss vår materialism. Förlåt oss att vi sätter andra gudar framför dig, som den rike unge mannen gjorde. Hjälp oss att vara helhjärtade lärjungar, med hundra procent för dig, Herre. I Jesu namn. Amen. ■

**Pilgrims
skolan
25 år!**

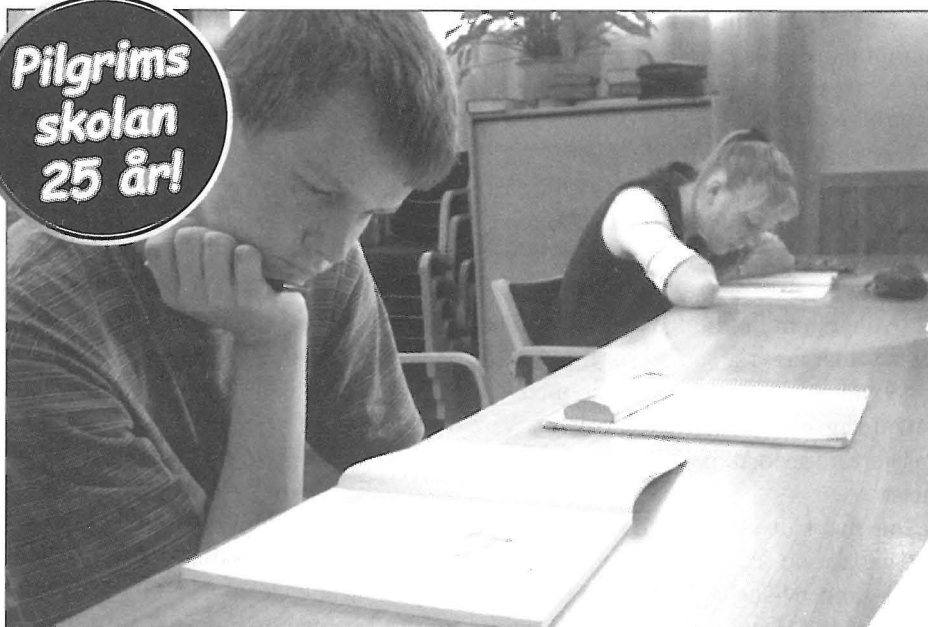

Foto: Mikael Eliasson

Hemu

- En del

Pilgrimsskolans hemundervisning har nu pågått i 25 år. Det började i Malmköping 1977. Föräldrar, lärare och skolbarn i alla åldrar möttes för att under några månaders lägerskola vara tillsammans. Det var bibelundervisning, lekar, bad och idrott. Och väckelsemöten på kvällarna.

Så startade Pilgrimsskolans hemundervisning som nu pågått i 25 år. Efter sommarens lägerskola kom hösten och den "vanliga" skolstarten närmade sig. Flera av föräldrarna var angelägna att ha egen undervisning för barnen. Frågan var bara hur och kanske också var och av vilka. Vilka skulle handha undervisningen och var skulle den förläggas?

Första tanken var att ordna en friskola. Det var många regler som skulle uppfyllas; brandsäkerhet, lekplan, scheman, lärare och godkända klassrum. Behöriga lärare fanns som var villiga att gå in i arbetet. Britt Dahlberg var en av dem som allra först gick in i detta arbete som i hennes fall kom att förläggas till Blommenhof utanför Nyköping, där det fanns en kristen kommunitet. Givetvis uppmärksammades projektet av pressen som intresserat följde utvecklingen. Första kommentaren angående Blommenhofs undervisning var att den möjligen kunde vara lite väl exklusiv - något av en sörgårdsidyll menade man. Små klasser, välordnad omgivning och trevliga klassrum.

Alla kommuner var dock inte välvilligt inställda till hemundervisning. Ganska

snart upptäcktes en gammal paragraf som inte använts på många år. Paragraf 35 gav tillåtelse till undervisning i hemmet eller "annorstädes" som det uttrycktes. Det behövdes helt enkelt inte tillstånd till särskild skola utan det var fullt tänkbart att undervisningen skedde i hemmet. Vilket det i många fall kom att göra.

Föräldrarna själva, företrädesvis mammorna, stod för merparten av undervisningen. Behöriga lärare gav råd och hjälpte till att få det hela att fungera. Människor flyttade samman i kommuniteter eller storfamiljer för att hjälpa varandra. Det var ju trots allt inte bara undervisningen som skulle fungera. Barnpassning, matlagning, ekonomi - allt måste med för att det skulle bli en fungerande helhet.

Och allt var naturligtvis inte odelat enkelt. Det var många detaljer att ta hänsyn till.

Människan - Guds skapelse

Men varför var det nu så viktigt att ta barnen ur den statliga skolan? Föräldrarna ville att barnen skulle få Guds ord som grund - att de istället för att bli produktionsfaktorer skulle bli gudsmänniskor. Bibeln ska inte vara grund endast i religionsundervisningen, den skulle också vara en grund när det gällde synen på samhället, på människorna och på skapelsen. Gud skapade människan till sin avbild säger bibeln.

Och isoleringen som man så gärna

På Gärdshyttans gård talade Arne Imsen 1980 till maranataföräldrarna om familjens och hemundervisningens framtid, då det var aktuellt att förbjuda Pilgrimsskolan.

Undervisning i församlingslivet

Maranataföräldrarnas hemundervisningsform - Pilgrimsskolan - fyller 25 år. Genom olika epoker har kristna föräldrar kämpat för rätten att själva undervisa sina barn. ULLA NÄSHOLM berättar här om hur det startade - och låter både föräldrar och barn som deltagit tala om hur de upplever kampen.

använder som motargument mot denna undervisningsform? Visst är det nyttigt med en viss form av isolering, men i församlingen träffade ju barnen från olika länder och fick på så sätt en inblick i andra länders kulturer.

Generationsklyftorna blev inte markerade när man samlades till möten, ung och gammal, och kunde umgås också i vardagen med människor ur olika generationer och från olika länder.

Men hur blir det med dem som vill studera vidare, kan man få betyg för att söka ett speciellt jobb, och hur går det med dem som väljer en annan väg än föräldrarna gjort?

Den som vill studera kan göra det - några har gjort det utan att behöva kompletta betyg, medan andra som slarvat sig igenom skolgången eller på annat sätt missat något gör om det via Komvux osv. Barn som gått i hemundervisning har aldrig förlorat på det, utan tvärt om haft bra förutsättningar när de senare i livet ställts inför olika val. Föräldrarnas intentioner och mål är att barnen ska bli frälsta, men tron går inte i arv med någon automatik. Var och en måste personligen ta ställning till Jesus Kristus.

Några av församlingens ungdomar är just nu engagerade i olika uppgifter både här hemma och på missionsfältet. De har gått i Pilgrimsskolans hemundervisning.

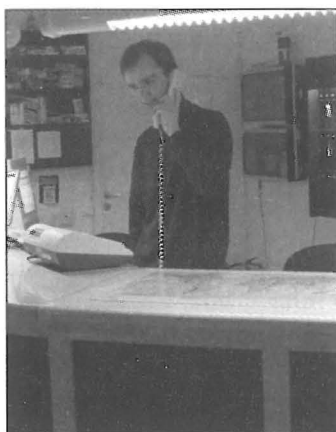
Paulus Eliasson, 20 år, ansvarar för församlingens hemsida på nätet, av

och till sysslar han med en mängd olika praktiska uppgifter då han inte leder bibelstudier i församlingen. Han påbörjade en mediautbildning direkt efter grundskolan men hoppade av efter något år. Varför?

- Jag motiverade beslutet att sluta skolan med att jag hade viktigare saker för mig. Det var mer angeläget för mig att ägna mig åt församlingen på heltid.

Var det några problem med att gå i hemundervisningen?

- Nej, jag fick på ett sätt en bredare utbildning då jag kunde se och delta i olika grenar i församlingens arbete - exempelvis tryckning som jag tidigt fick inblick i. Att vi, i viss mån, blev isolerade från andra barn var inget problem för mig. Lite isolerade blev vi kanske från dem som inte accepterade min tro, men det tyckte jag bara var bra. Fast det var ju från min personliga synvinkel förstås.

Paulus Eliasson svarar i telefon på Hotell Pilgrimshem.

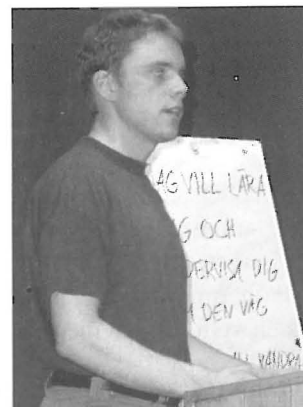

MidnattsRopet nr. 11 1977

Det var i alla fall inga problem att ha kompisar, det hade jag ganska många både i församlingen och utanför.

Missionen i fokus

Roger Lindroos, 24 år, är en annan av ungdomarna som gått i hemundervisning

Roger Lindroos undervisar dagens pilgrimsskoleelever vid en lägervecka.

under hela sin skoltid.

- Jag har varit här i Stockholm nu i snart fem år, förut bodde jag i Latorp utanför Örebro. Efter grundskolan sökte jag in på gymnasiet och kom också in. Men jag började aldrig där utan jag ville hellre ägna mig åt församlingen.

- I fyra år arbetade jag i bageriet innan jag kom hit till Stockholm.

När Roger kom till Stockholm blev det ett lyft för gatuevangelisationen, det vittnade ungdomarna i församlingen om. Själv säger han:

- Det var nog mest att det kom en till och så kunde vi inspirera varandra.

I evangelisationsarbetet ingår också att köra taxi. Roger är ofta ute och kör och har även då många tillfällen att vittna för människor.

Roger har gjort många besök i öst och läser även ryska. Målet är att komma till Ryssland för att där vara med och förmedla frälsningens budskap.

Emanuel Johansson, 23 år, är bland annat med och trycker tidningen Maranata. Han har också blickarna österut och studerar ryska. Emanuel har gjort flera

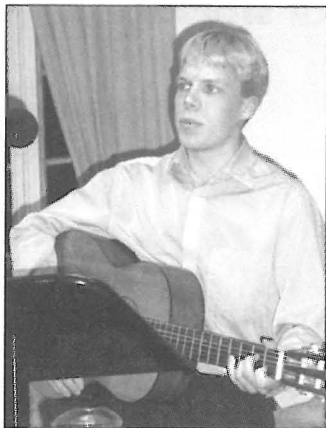

Foto: Mikael Eliasson

Emmanuel Johansson tjänar i församlingen. Han medverkar i mötena med sång och förkunnelse

besök bland annat i Kirgistan och han brinner av iver att ge evangelium till några av de människogrupper som ännu inte nåtts av evangeliets budskap.

-Om framtiden för mig skulle vara att bli en medelsvensson, arbeta åtta timmar om dagen och sen gå på ett möte i veckan, skulle det vara meningslöst och trist.

-Jag vill arbeta i församlingen, därför att det är meningsfullt. Det man gör måste ha ett syfte och en mening.

Gabriella Widén, 18 år, har också valt att efter avslutad grundskola arbeta i församlingen. Ofta lagar hon mat och hon är verkligen en duktig kock.

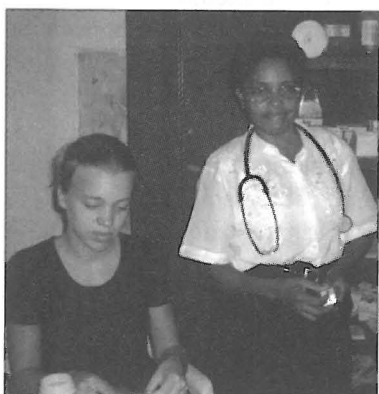

Foto: Bernt Vidén

Veronica Vidén hjälper Dr. Doris Diaz vid en läkarmottagning bland de fattiga i Dominikanska Republiken.

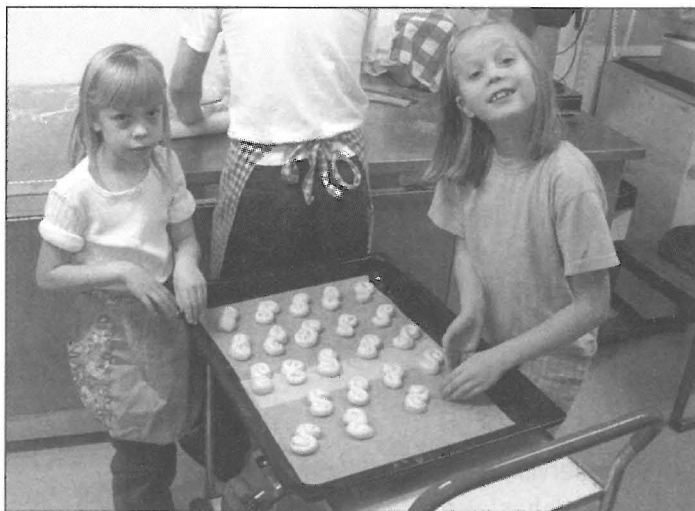

Foto: Mikael Eliasson

Hemundervisning handlar inte bara om skolbänken. Här hjälper Jennifer och Elaine till att baka lussebullar som ska säljas för att hjälpa barn i Dominikanska Republiken.

Har du lärt dig att laga mat här eller är det bara något du kan ändå?

-Det är klart att man måste fråga första gången man gör något, svarar hon och skrattar åt en dum fråga.

Hon tycker i alla fall att det är roligt med matlagning och kommer av och till med överraskningar i form av en god kaka eller en spännande efterrätt.

Veronika Vidén, 18 år, valde att bo och arbeta i församlingen i Stockholm där hon tar ett stort ansvar för hotellet både genom att sitta i hotellreceptionen och att ibland städa hotellet. Veronikas föräldrar är missionärer i Dominikanska Republiken och Veronika kom tillbaka till Sverige för ungefär ett år sedan.

-Jag trivs bra i församlingen och med att arbeta här. Hemma för mig är både här och i Dominikanska Republiken, där mina föräldrar och syskon fortfarande bor.

För arton år sedan var det ett par föräldrar som lät sina pojkar tillbringa en skolverksam i Santo Domingo. Det var för övrigt några av de allra första eleverna i Pilgrimsskolan. Det blev hemundervisning på missionsfältet, kanske något mer kompakt än i Sverige då också spanska ingick. Fredrik och Johan hette pojkarna som under fem månader var i Västindien. Då reagerade de svenska skolmyndigheterna och man utmålade faror och otäckheter i detta främmande land. Barnen trivdes i alla fall och hade inte alltför stor inblick i den uppståndelse det skapade att pojkarna vistades i landet tillsammans med en grupp svenska missionärer, som levde i kommunitet med dominikanska troende.

För något år sedan reste Fredrik med

sin fru tillbaka på en semesterresa. Han blev då överraskad över att komma ihåg så pass mycket spanska och känna igen så många platser. Sin vistelse i landet som barn har han bara positiva och spännande minnen av.

Karin Vidén deltog i hemundervisningen på olika platser i Sverige från 1978. Så fick hon egna barn och tog självklart tillsammans med sin man Bernt ansvar för deras undervisning. Idag arbetar familjen Vidén i Dominikanska Republiken sedan flera år tillbaka.

Är det självklart att fortsätta undervisa barnen själva också i Santo Domingo?

-Det är absolut självklart att fortsätta hemundervisningen. Det är en del av församlingslivet.

Vi väljer inte hemundervisningen därför att den skulle vara bättre än

Inför Malmköping -76 - nya skolan:

Arne Imson:

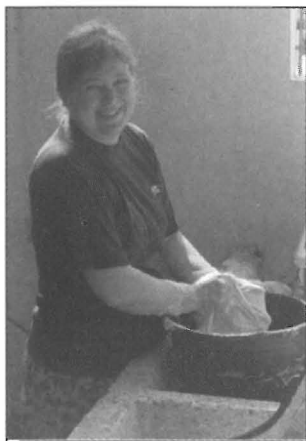

Hur kan vi vara så trygga?

Pilgrimsskolan skapades 1976 som ett alternativ till den svenska skolan. Den var ett försök att skapa en skola som skulle vara mer utmanande och mer utvecklande för eleverna. Skolan var ett försök att skapa en skola som skulle vara mer utmanande och mer utvecklande för eleverna. Skolan var ett försök att skapa en skola som skulle vara mer utmanande och mer utvecklande för eleverna.

Skolan var ett försök att skapa en skola som skulle vara mer utmanande och mer utvecklande för eleverna. Skolan var ett försök att skapa en skola som skulle vara mer utmanande och mer utvecklande för eleverna. Skolan var ett försök att skapa en skola som skulle vara mer utmanande och mer utvecklande för eleverna.

1975-76 aktualiserades frågan om hemundervisning i tidningen *MidnattsRopet*. Här en faksimil ur MR 7-76

Karin Vidén, numer bosatt i Dominikanska Republiken, tar hand om tvätten.

skolan eller för att barnen ska slippa höra svordomar i skolan - det ligger helt enkelt inte på det planet.

- Man väljer församlingen och det valet innefattar väldigt mycket. Jag är så tacksam för församlingen, det är en rikedom att vårda.

- Visst kan det bli kämpigt ibland när det gäller undervisningen av barnen - det kan kännas som man inte riktigt räcker till. Men vi får räkna med Guds hjälp hela tiden.

Karin berättar om sitt första maranata-möte:

- Arne Imsen skulle tala om barnuppföstran och eftersom jag var intresserad av ämnet gick jag till mötet. Han vände upp och ner på alla mina begrepp genom sin förkunnelse.

- På något sätt var jag tvungen att ta ställning - antingen måste jag lämna det nya jag mött helt eller också måste jag ta ett steg. Att bryta upp. Egentligen handlar det om uppbrott hela tiden, vi är ju gäster och främlingar här i världen.

Majken Jakobsson, sjubarnsmor som haft hemundervisning sedan 1977, säger:

-Det är föräldrars rättighet och skyldighet att ta hand om sina barn, även när det gäller skolundervisningen.

-Har man mött Jesus som sin personlige Frälsare, då finns det inga andra alternativ än att själv undervisa sina barn och lägga en grund för dem. I denna tid som vi nu lever i, är detta mer angeläget än någonsin när det inte finns några normer alls.

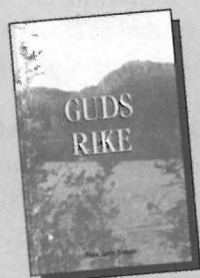
-Den tid i livet när man är skolpliktig är man som mest öppen för att tillgodogöra sig kunskap. Hur ska då någon som inte har lärt känna Jesus kunna vägleda ett barn?

Det finns många händelser att minnas. Det mesta av positiv art, många strider och konflikter med vissa kommuner i deras försök att återföra pilgrimsbarnen till den förment rätta ordningen.

Pilgrimsskolans hemundervisning fortsätter med målet att göra barnen till gudsmänniskor som kan vara med och utbreda Guds rike i tiden. ■

Välkommen in om du har vägarna förbi. Vi fortsätter nog minst 25 år till - om Herren dröjer och vi får leva...

- Detta är församlingsgemenskap!

Ur boken Guds Rike av Arne Imsen

Den skola vi har idag är farlig för barnen, den är farlig för föräldrarna och farlig för samhället. Det är bättre med ingen skola alls, än den som för närvarande finns. Vi kan skapa undervisningsalternativ genom att engagera föräldrarna på ett mycket mera aktivt sätt, så att undervisningen blir en integrerad del av fostrargärningen. Varje vardagsrum blir ett klassrum. Det är inte nödvändigt ha den moderna tidens pedagogiska hjälpmedel. Barnen kan vara med och skapa sina egna hjälpmedel. Bygga en stol, sätta ihop en bok! Mycket bättre än den typ av pedagogiska hjälpmedel som idag presenteras i våra skolor. Dyrt och påkostat, men destruktivt och upplösande.

Börja undervisa barnen hemma! Ta steget omgående! Ställ dig till Herrens förfogande, och gör klart för dig att det innebär fullständig ensamhet, men på samma gång kommer du att vara i majoritet, för du och Herren tillsammans är alltid i majoritet! Du kommer att göra den förunderliga erfarenheten, att i det ögonblicket du tar detta trossteg, kommer Guds änglar att beskydda dig, och det Gud har börjat i ditt liv tar gestalt som ordet säger.

Då kommer vi in i urkristet församlingsliv. Vi träffas inte bara söndag förmiddag, utan vi måste söka upp syskonen ofta. Nu måste vi be till Gud! Det är hotfullt och svårt, vi ber om gudomliga lösningar, och får det också!

Så måste vi bryta brödet tillsammans för att få näring till troslivet. *Detta är församlingsgemenskap!* Bejaka den, och Gud ska hjälpa dig. Rusta dig, broder och syster för andlig strid! Ta emot Guds kallelse att gå in i tjänsten med andlig smörjelse! Bli en självständig människa, som vågar stå då hela världen rasar och säger emot. Detta är vägen!

Detta liv ger ingen hjältegloria. Du får motstånd från alla sidor, och ibland kanske du får en känsla av att bli berövad förnuftet. Men det är en hälsosam upplevelse, för då vet du vad det är för krafter som finns i den här världen och piskar fram reaktioner av det ena eller andra slaget. Gud välsigne var och en som bejakar kallelsen! ■

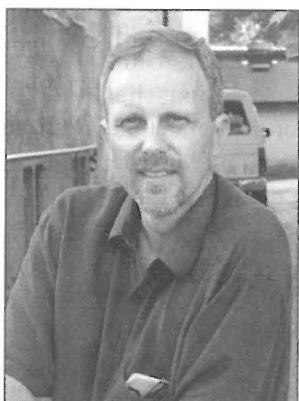

Foto: Paulus Eliasson

Mikael Eliasson
granskar nya lagförslag

Blir det *brottsligt* att läsa *Bibeln*?

Kommer Sverige år 2003 att vara ett land där man inte längre får predika vad Guds Ord säger om äktenskap och samliv? Kan det bli kriminellt att hävda att den enda samlevnadsform som Bibeln godkänner är mellan man och kvinna, inte mellan man och man, eller kvinna och kvinna? Ska Jesu egna ord om att Skaparen från begynnelsen gjorde oss till man och kvinna bli stämplade som hets mot folkgrupp? Och ska Sverige bli det första land i världen som tillåter att homosexuella par provas som adoptivföräldrar till utländska barn? Ja, detta kan mycket väl bli en verklighet om de förslag som nu finns på riksdagens bord klubbas igenom.

VAD ÄR DET SOM SKER på lagstiftningens område i vårt land? Regeringen har uppdragit till riksdagen att i maj och juni i år fatta beslut i två mycket ödesdigra lagändringar som kan kriminalisera förkunnelse ur Bibeln redan vid årsskiftet. Regering och riksdag är, medvetet eller omedvetet, marionetter i händerna på en mycket militant rörelse, den homosexuella rörelsen, vilka genom en massiv lobbyverksamhet har dikterat villkoren under de senaste årtiondena. Med "sina egna" på strategiska poster i både massmedia, riksdag och regering, samt kyrka och kulturetablissemang, har en förhållandevis liten rörelse lyckats få igenom en hel rad krav.

Nu har den lagstiftande församlingen drivits ytterligare en bit. Regeringen föreslår nu flera grundlagsändringar som kan bli mycket ödesdigra för Sverige. Det handlar främst om en inskränkning i yttrandefriheten, så att ingen ska kunna angripa den homosexuella livsstilen.

I förslaget till riksdagen, som lades 7 mars i år, säger regeringen rakt ut:

-Hets mot homosexuella som grupp skall kriminaliseras i brottsbalken. Motsvarande kriminalisering skall också införas inom tryckfrihetsförordningens och yttrandefrihetsgrundlagens tillämpningsområden. (Prop. 2001/02:59)

Man vill därför göra ett tillägg i lagen om hets mot folkgrupp, så att den omfattar även sexuell läggning.

NÅGOT SOM VARIT en "het potatis" för regeringen, efter att remissinstanserna sagt sitt, är frågan ifall en predikosituation eller motsvarande ska omfattas av det straffbelagda området. Man säger därför i förslaget:

-Att endast citera och diskutera exempelvis religiösa urkunder faller inte inom det straffbara området.

Men hur går det då för den bibeltroende som inte är intresserad av att endast citera och diskutera religiösa urkunder, utan även fortsättningsvis tänker förkunna vad Bibeln säger ifråga om *all* synd? Brottsbalkens nya lydelse kan vara svaret på den frågan:

-Den som i uttalande eller i annat meddelande som sprids hotar eller uttrycker missaktning för folkgrupp eller annan sådan grupp av personer, med

anspelning på ras, hudfärg, nationalitet eller etniskt ursprung, trosbekännelse eller sexuell läggning, döms för hets mot folkgrupp till fängelse i högst två år eller, om brottet är ringa, till böter.

-Är brottet grovt döms till fängelse i lägst sex månader och högst fyra år. Vid bedömning av om brottet är grovt skall särskilt beaktas om meddelandet haft ett särskilt hotfullt eller kränkande innehåll och spritts till ett stort antal personer på ett sätt som varit ägnat att väcka betydande uppmärksamhet. (16 kap. 8 §)

Riksdagens ärendeplan meddelar oss att förslaget ska tas upp i kammaren den 15 maj klockan 9.00; en ödestimma för Sveriges bibelförkunnare.

NÄSTA FÖRESLAGNA lagändring gäller barnen. Fast det är inte våra egna barn det gäller denna gång, utan barn i andra länder som behöver adoptivföräldrar, s.k. "internationella adoptioner". Den 5 juni ska regeringens proposition om Partnerskap och adoption (2001/02:123) behandlas i riksdagen och våra förtroendevalda ska säga sitt. Ännu en gång är det barnen som står i fokus.

Några av de tjugofem länder som tillfrågats om man skulle kunna tänka sig att låta homosexuella par adoptera barn från deras land är Vietnam, Colombia, Indien, Thailand, Filippinerna, Ecuador, Guatemala, Etiopien och Lettland. Dessa länder har ständigt varit föremål för de starka nationernas "välvilja". Samtliga sjutton länder som svarat, säger att endast heterosexuella par accepteras i

adoptionshänseende. Trots detta vill man driva igenom denna lag. Man menar att detta ska mjuka upp dessa länders syn på homosexualitet. Är det inte detta Sverige är känt för; exporten av svensk synd?

I HÖST VILL MAN ATT Stockholms Stadshus, kommunens högborg, ska upplåtas som festplats för "årets gayhändelse, Mr Gay World,". För första gången någonsin ska Mr Gay World koras och Stockholm har utsetts till värdstad, före bl.a. San Francisco.

-Det här är en fantastisk möjlighet att marknadsföra Stockholm som turiststad. Gaylivet har exploderat här. För åtta år sedan fanns det bara en gayklubb, nu finns det 17 stycken, säger Peo Månestad, arrangör av Mr Gay World. (Aftonbladet 15/3 2002).

Bara misstanken att det är i denna miljö adoptivbarnen kan hamna borde göra både oss och våra riksdagsmän sömnlösa. Dessvärre är tanken inte speciellt långsökt. Ska nu ännu flera barn i den tredje världen offras på våra mammonsaltare? De homosexuella lär visst vara en kapitalstark grupp.

DÅ SVERIGE TILLTRÄDDE den Europeiska konventionen om adoption från 1967, hade man inga reservationer mot att den fastslog att barn får adopteras endast av makar, antingen gemensamt eller var för sig, eller av en person. Nu beklagar man detta, men förklarar det med att Sverige tillträdde ju konventionen för över trettio år sedan. Frågan om homooptioner var inte aktuell vid denna tidpunkt, "varför det nuvarande läget knappast kunde förutses".

Nej, vem hade ens kunnat drömma om det scenario vi ser idag? Men hade inte vi som läser bibeln kunnat förutse detta? Har inte profeterna talat mycket klart?

I sitt betänkande till regeringen säger utredningskommittén:

-I de flesta fall är det inte att rekommendera att en konvention sägs upp med anledning av att en stat önskar införa bestämmelser som står i strid mot denna. I detta fall menar kommittén dock att flera skäl talar för att ändå föreslå en sådan lösning. (SOU 2001:10)

Regeringens förslag är således; "att riksdagen godkänner att regeringen säger upp den Europeiska konventionen om adoption av barn".

Enligt FN:s barnkonvention skall

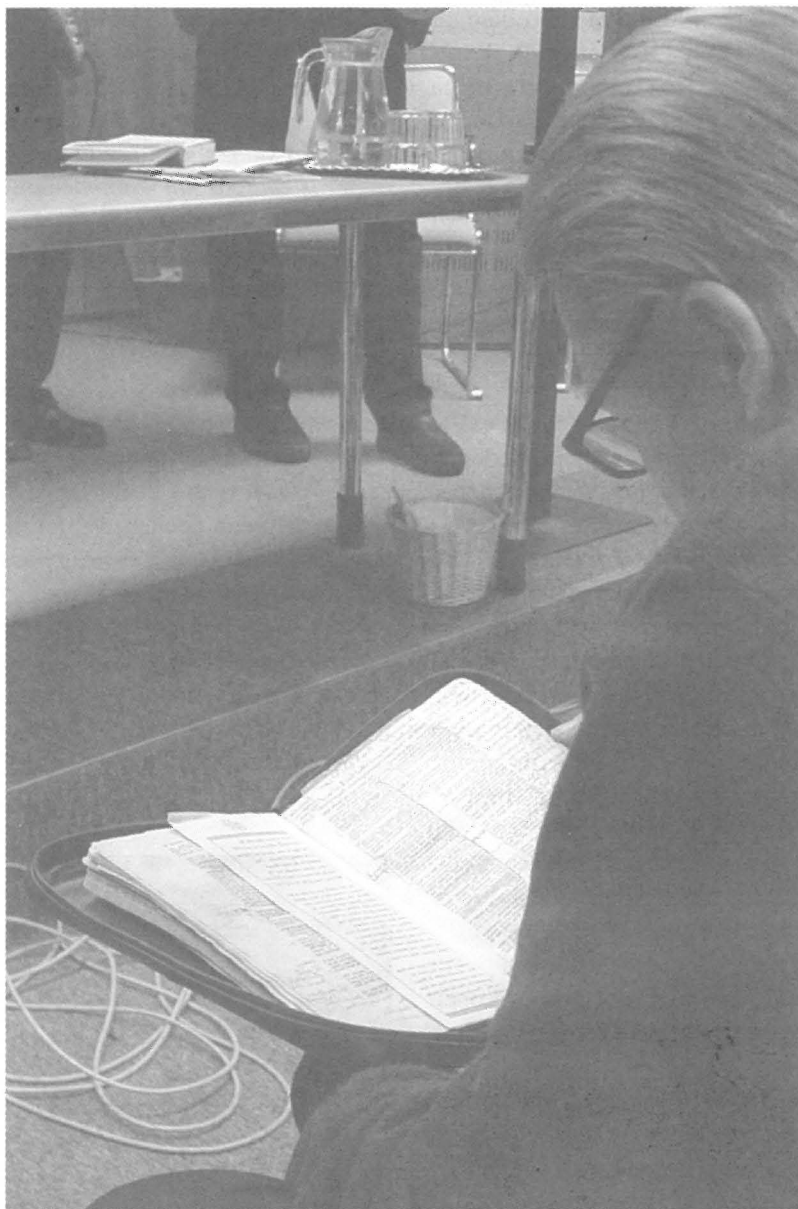

Foto: Mikael Eliasson

konventionsstaterna säkerställa att "barnets bästa" främst beaktas (artikel 21). Inga andra intressen, vare sig ekonomiska, politiska eller adoptanternas intressen, får ta över eller jämsställas med barnets. Regeringen säger dock:

-Vad som är barnets bästa är dock inget statistiskt begrepp. Det ändras över tiden och med samhällsutvecklingen.

Man hade nog inte kunnat formulera detta mera träffande och ödesmättat.

REGERINGEN HAR NU GÅTT med sin proposition till riksdagen, stick i stäv med flera sakkunniga remissinstanserna. En expertgrupp som haft allvarliga invändningar mot kommitténs förslag, frågade i en debattartikel i Svenska Dagbladet den 13 mars i år: *-Går partiet före barnen?* Frågan är helt relevant. Med vänsterpartiledaren Gudrun Schyman, som i höstas dödförklarade familjen, och statsrådet Mona Sahlin,

som ville sitta kvar i regeringen för att bl. a. stödja den homosexuella rörelsen, har den feministiska anden lagt sig som en mörk skugga över vårt land. Samtidigt som man klassar bibelläsare och andra som har en avvikande uppfattning som "homofober", plockar man själva politiska poäng inför det stundande valet i höst.

Helt nyligen deltog statsrådet Sahlin i en konferens som RFSL och RFSU anordnat, under rubriken HBTH (homo- bi- trans- och heterosexuella). Man debatterade bland annat "den nya familjen". Där deklarerade hon att det är dags att sudda ut allt vad normer heter, med en ny livsstil som betecknas "queer", något som enkelt skulle kunna översättas; *allt som avviker från det normala!* I riksdagens frågestund den 15 mars, då ca 450 gymnasieungdomar från hela landet var samlade till "Ungdomens Riksdag", fick Sahlin bl.a. frågan om hur

vi ska komma till rätta med problemen bland invandrare. Hon svarade då att detta skulle vi lösa genom att skärpa lagen om hets mot folkgrupp så att ingen ska kunna angripas pga. nationalitet, trosuppfattning eller sexuell läggning. *-Vi måste ha en strängare lagstiftning!* Sahlin tycks ta varje tillfälle att gå i främsta ledet för den alltmer högröstade homosexrörelsen. Påtryckningarna måste ha varit enorma...

DEN VIKTIGASTE INSTITUTIONEN i samhället är familjen. Men just denna grundsten är ständigt utsatt för attacker genom lagstiftningen. Från befruktningssögonblicket till sista vilan är vi alla i farozonen. Lagen om fria aborter, agalagen och partnerskapslagen är bara några exempel på lagar som är direkt fientliga mot hemmet och familjen. Numera har vi även HomO, den statliga ombudsmannen mot diskriminering på grund av sexuell läggning, som på skattebetalarnas bekostnad och med utvidgat mandat, bedriver en aktiv kamp för att äktenskapsbalkens regler ska göras könsneutrala.

Regeringens uttalande i sin avslutande bedömning i propositionen är en blyxtbelysning av detta bedrägliga vansinne:

-För barnets identitetsutveckling är det viktigt att barnet får möjlighet till ett naturligt umgänge med personer av båda könen och att barnet kan erbjudas en varaktig och god manlig och kvinnlig förebild i barnets närhet.

Varför kan då barnet inte erbjudas denna förebild i hemmet, där man och kvinna lever som en enhet, eller som Jesus säger "ett kött"? Ska man fortsätta att fullständigt ignorera det mest naturliga; mamma och pappa?!

-LÄSER NI INTE SKRIFTEN? frågar Jesus de religiösa ledarna som försökte snärja honom i frågan om familj och samliv.

-Har ni inte läst att Skaparen från begynnelsen gjorde dem till man och kvinna? (Matt 19:4)

Deras hårda hjärtan ville dock skilja på det som Gud hade sammanfogat. Bibeln talar klart och tydligt om vad som sker med ett rike som blir lössläppt och kommer i strid med den urkund som dess eget rättstänkande alltid varit baserat på, det kan inte bestå, det upplöses sakta men säkert inifrån.

FINNS DET DÅ INGET HOPP för Sverige? Vi läser om en händelse i Gamla Testamentet då Jona fick kallelsen:

-Stig upp och bege dig till Nineve, den stora staden, och predika mot den, ty deras ondska har kommit upp inför mitt ansikte.

Jona fick, efter ett stormigt flyktförsök, bära fram budskapet:

-Om fyrtio dagar skall Nineve bli ödelagt!

Villkoren för Nineve var otvetydiga: total omvändelse eller undergång!

Gäller detta även vårt land? Nej, tyvärr har timglasets runnit ut för länge sedan. Landet är redan ödelagt. Profetrösterna har ljudit, men endast få ville höra. Tro inte på paroller såsom "Sverige kan bli frälst"! Nej, Sverige kan inte räddas! Däremot kan den enskilda individen bli frälst. Guds handlande idag är personligt, inte kollektivt eller i någon organiserad form. Det finns inte tid till att med

politiska eller andra inomvärldsliga medel försöka reformera eller skapa en opinion mot förfallet. Det är inte tid att skriva protestlistor mot synden!

Kungsorden till folket i Nineve gäller idag var och en personligen:

-Må var och en ropa till Gud av all kraft och vända om från sin onda väg och från den orätt han gör. Vem vet, kanske vänder Gud då om och ångrar sig och vänder sig från sin vredes glöd, så att vi inte förgås. När Gud såg vad de gjorde, att de vände om från sin onda väg, ångrade han det onda som han hade hotat att göra mot dem, och han gjorde det inte. (Jona 3:8-10)

GUD VARE TACK för hans ousägliga nåd! Han är långmodig och barmhärtig mot den som ödmjucar sig och bekänner sin synd. Hans nåd och förlåtelse gäller alla, oavsett kön, ras, hudfärg, nationalitet, eller etniskt ursprung! ■

Mona Sahlin, statsråd och minister anför leden under Pridefestivalen i Stockholm.

"Rymma eller rymmas"

Hans Lindelöw har läst en nyutkommen bok, och gör sina reflektioner.

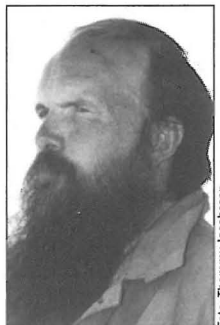

Foto: Tommy Jacobson

Björne Erixon har skrivit en intressant bok om kampen för att "inte överge sin församlingssamfund" (Hebr.10:25) - Liber förlag 2002

Händelsevis har Björne Erixon själv en gång haft en hel del att göra med Maranata, deltagit i möten, skrivit för tidningen Midnattsropet, m.m.

En erfarenhet som han också upprepade gånger ger sitt erkännande - på 60-talet.

Om jag läser boken och dess ämne som sådant, så är den bra på många vis, litet ansträngande, det blir mycket "å ena sidan - å andra sidan", men vissa saker känns angelägna.

Den erbjuder säkert en nyttig prövning av olika fördomar.

Däremot, om jag särskilt beaktar författarens erfarenheter av Maranata, så är jag störd av hans sätt att säga av den mycket betydelsefulla epok som Maranata-församlingen i Stockholm gick in i på 1970-talet, under Arne Imsens ledarskap.

Ändå tillkommer det kanske inte mig att ha synpunkter på detta så mycket som

de som var med och såg storfamiljerna växa fram, och som lyssnade till Imsens bibelstudier ur Romarbrevet och Uppenbarelse-boken, och som deltog i gemenskapen på Johannelund.

Jag kom till Maranata i början av 1980-talet, och tog verkligen intryck av vad Arne Imsen och de med honom avskydda "sektaristerna" hade gått igenom. Det var ett lidande som bar en väsentlig frukt.

Hos Maranata-folket mötte jag ett konkret uttryck för vad uppmaningen i Uppb. 18:4 innebär:

- Drag ut ifrån henne, ni mitt folk, så att ni inte gör er delaktiga i hennes synder och får er del av hennes plågor!

Det perspektivet lyser helt med sin frånvaro i Björne Erixons bok.

Andra sidor av budskapet om Jesu tillkommelse gör däremot inte det:

- Bryt tystnaden om Jesu tillkommelse! ropar Björne. Det är en uppmaning som verkligen kan vara på sin plats.

"Om någon inte har Herren kär, så vare han förbannad - Maranata!"

1 Kor.16:22 ■

"Pilgrimsskolan 25 år"

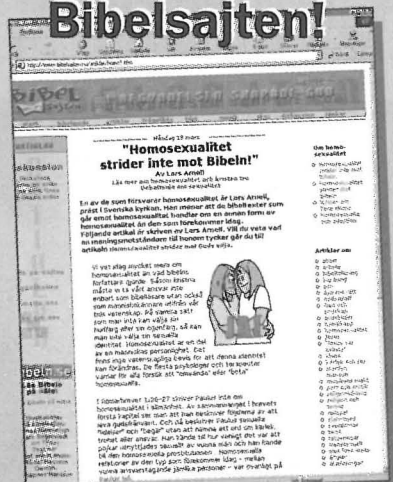
Forts från sid. 3

övertygelse skall respekteras enligt de nationella lagar som reglerar utövandet av dessa rättigheter."

Samhällets skolideologi är farlig och gudsfiendtlig. Den indoktrinerar och fullständigt slukar barnens sinnen och neutraliserar effektivt den kristna fostran och grund som ges i hemmet. Den moderna människans frihetsideal upplöser alla bibliska normer och samlevnadsformer. Njutningskulturen manar fram nya känsloupplevelser där alla normala gränser överskrids. Vill vi rädda barnen från den mentalitet av gudsförnekelse samhället ger så finns det inget annat alternativ än att bryta upp och träda utanför. Det är den väg församlingen anvisats i Guds ord, för att bevaras i sin uppgift i tiden; att gå ut till Honom - utanför läget!

Församlingens perspektiv sträcker sig dock längre än samhällets. För församlingen är kampen för barnens frälsning inget alternativ utan en livsuppgift med eviga värden. Världen går inte att rädda. Den har för länge sedan forcerat de spärar som oundvikligen leder till dess förstörelse. Det enda som är tillförlitligt och säkert i alla tider är att återvända till Guds ords auktoritet. Det blir aldrig modernt, men det väsentliga är att vara sann. Den människa som speglar sig i Ordet får en sann och verklighetsförankrad bild av både sig själv och det omgivande samhället. *"Himmel och jord ska förgås, men mina ord ska aldrig förgås."* ■

Varning för Bibelsajten!

Svenska Kyrkans Unga, EFS, Svenska Baptisternas Ungdomsförbund och Svenska Bibelsällskapet står tillsammans bakom en sajt på Internet som är utformad för att svara på ungas bibelfrågor - Bibelsajten. Vid en första blick på framsidan inbjuds man att sprida ett vykort som uppmuntrar till att ha homosexuella relationer. Fortsätter man sedan att läsa frågor och svar är det svårt att förstå varför sajten överhuvud taget kallas för Bibelsajten. Den är nämligen inget annat än en bortförklaring av Guds ord som gällande för oss idag. Bibeln sägs vara motsägelsefull och svår att hitta någon enhetlig syn i. Utövande

av homosexualitet uppmuntras som något positivt och gudagivet. Samtliga bibelord som med tydlighet och skärpa varnar oss för att praktisera dylika relationer bortförklaras. Bibelns auktoritet existerar inte i dessa förförares sinnesvärld.

Ska vi hitta rätt i vår desorienterade tid behöver vi vända åter till Guds eviga ord, böja oss inför det, erkänna dess aktualitet och inse att Ordet är mänsklighetens enda hopp. *"Himmel och jord ska förgås, men mina ord ska aldrig förgås"* Matt 24:35 ■

Berno Vidén

Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du skall vandra

Elisabeth Lindroos rapporterar från Pilgrimsskolans lägervecka

I månadsskiftet februari/mars hade vi glädjen att samlas igen, pilgrimsskolan från olika håll. Det är alltid lika roligt att träffas - barn och lärare som kämpar på med hemundervisning. En vintervecka med snö, solsken, skidåkning och möten är ett välkommet avbrott i vardagen.

Denna gång hade vi tillgång till en mycket trevlig anläggning i Dalarna, nära Leksand, alldeles vid kanten av sjön Molnbyggen. Isen var tjock och om det inte hade varit för snön hade vi haft en fin skridskobana där. Ett entusiastiskt gäng började skotta, men gav snart upp - en bana för femtio personer får lov att vara

rejält stor och så långt räckte inte orken. Men ishall fanns inne i Leksand och i snön på isen hade vi fina skidspår, så det var inga problem med det.

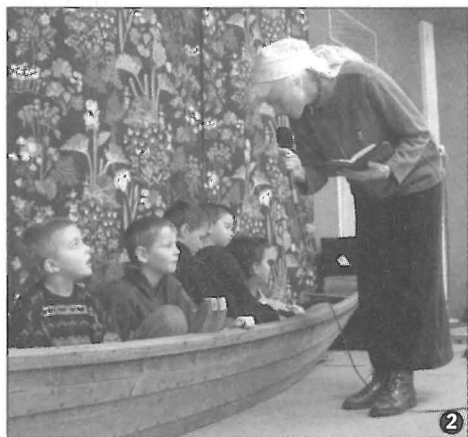
Som vanligt hade vi bibelstudier flera gånger om dagen. Första samlingen lärde Robin Widén oss lite om Jakob och hur han välsignade sina tolv söner. "Må Ruben leva!" Denna bön har betts över oss alla. Om inte annat, så av Jesus. Rubens lott är allas lott. Ingen har gjort rätt för att få leva. Allt är nåd. Tage Johansson påminde om bibelordet här ovan - Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du skall vandra. Det är

viktigt att ta del av Guds ord och hämta ledning för sitt liv där.

Mikael Eliasson tog upp vetenskapens tro, om evolutionen, och att vi är skapade till Guds avbild. Roger Lindroos och Paulus Eliasson berättade om Jesu lärjungar - människor som utvaldes och kallades till tjänst. Vi får del av Jesu kärlek på samma sätt som de och vi är också kallade att gå Guds väg.

1

2

3

4

5

6

7

8

Av Tone Jenssen fick vi höra att det är viktigt att göra sig av med allt vi själva samlat på oss genom livet. Detta var något som ständigt återkom denna vecka - vi måste lämna ALLT och följa Jesus.

Gertrud Johansson manade oss att söka det som är mer värt än guld, nämligen tron på Jesus, och Margot Nashed gav oss vägledning om frälsning, dop och andedop.

Emanuel Johansson avslutade med undervisning om hur synden skiljer människan från Gud och hur Kristi kors överbrygger denna klyfta - levande illustrerat på blädderblocket.

Glädjande nog fick många möta Jesus. En flicka tog emot frälsning och en annan upplevde Andens dop i ett eftermöte en kväll. Kvällsmötena var varierande med inslag av bibelord och sång av barnen och ungdomarna. Vi hade också besök av människor från trakterna runt omkring.

Glada och nöjda styrde vi sedan kosan hemåt. Den dagen var det snöstorm och rätt jobbigt på vägarna. Men inom oss hade vi många fina intryck från en givande vecka och det var nog fler än jag som nynnade på en sång - Ja, jag har börjat gå den vägen hem till Guds stad, halleluja! ■

1. Daniel och Johannes lyssnar intensivt på undervisningen.
2. Tone Jensen låter barnen hjälpa till när hon berättar om Jesus.
3. Ungdomarna och barnen vittnade och läste bibeln under väckelsemötena. Här är det Hannah Asprusten som läser Guds ord.
4. Ut i backarna... Kristin och Sarah beredda att åka nerför slalombacken
5. ...och för de mindre, som Annelie, fanns det en pulkbacke också.
6. Lägergården låg strax utanför Leksand - och inte är det konstigt att man trivs väl i sådan här natur.
7. Tage Johansson ställer deltagarna mot väggen. "Kommer du ihåg vad jag talade om igår?"
8. Tavlan kom ofta till användning. Här berättar Robin om Jakobs tolv söner.

Foto: Mikael Eliasson

Ett högre mål

Text: Gertrud Johansson

Hemundervisningen får, liksom allt annat arbete i Guds rike, inte bli slentrian eller bedrivs utan vision och övertygelse. Det handlar om att verka genom tron med ett högre mål än en idyllisk liten skola där barnen kan vara trygga.

I Hebreerbrevets elfte kapitel ser vi hur människor vann seger i sin tid - genom tron. Flera av dessa fick klart för sig hur de skulle handla med avseende på nästa generation. Noa fick bygga en ark för att rädda sitt hus (v. 7) Abraham bodde i tält med sina efterkommande (v.9) för han hade en vision om "staden med de fasta grundvalarna." Mose föräldrar dolde honom för konungens påbud (v. 23), osv.

I vår tid har vi fått en möjlighet att handla genom tron i hemundervisningen. Många, många gånger har jag känt anledning att tacka Gud för de föräldrar som blev banbrytare på denna väg. Mina barn har alla haft hemundervisning och i församlingen fått en grund och barlast av Guds Ord. När barnen i församlingen vuxit upp flyttas helt naturligt ansvaret för deras väg över på dem själva och de måste besluta om sin vandring. Resultatet av hemundervisningen kan vi här i tiden inte mäta eller registrera. Det får evigheten utvisa.

Hemundervisningen får, liksom allt annat arbete i Guds rike, inte bli slentrian eller bedrivs utan vision och övertygelse. Det handlar om att verka genom tron med ett högre mål än en idyllisk liten skola där barnen kan vara trygga.

I första Samuelsboken, kapitlen 1 och 2 läser vi om olika föräldrar och deras barns betydelse i Guds frälsningsplan. Peninna födde barn, men tog det lättvindigt, som en anledning att stoltsera med sig själv. Hennes barn fick inte plats i Guds fortsatta handlande. Eli hade söner som vuxit upp i Herrens tempel och kommit i tjänst där. Men de var helt utan respekt för den Gud de skulle tjäna.

På grund av Elis efterlåtenhet fick de obehindrat dra förbannelse över hela Israel och kom folket att förakta Herren.

Hemundervisningen är ingen garanti för barnens frälsning. Den kan tvärt om bli ett medel till ljumhet och immunisering mot äkta väckelsekristendom. Botemedlet är ständig förnyelse, förkrosselse och beroende av Gud.

Må exemplen ur första Samuelsboken tjäna oss till varning. Vi kan likt Hanna ha Guds sak för våra ögon och se vår fostrargärning i ett vidare perspektiv än denna tiden. Vårt föräldraskap, vår gärning, ja, allt behöver tillföras det eviga och värdebeständiga som tillägnas oss genom tron. Då kan våra barn bli profeter i tjänst för Gud och bli brukade till den väckelse som måste komma i varje generation. ■

Foto: Mikael Eliasson

Sagor som förför

Arne Björkman om antikristliga influenser i dagens litteratur.

Starka krafter arbetar på att förföra människorna och locka dem in i villfarelse. Välkända och mycket skickliga författare är med och hjälper till. De vet att det effektivaste sättet att påverka människor är att presentera det felaktiga och onormala som självklarheter, som ingen har anledning att ifrågasätta. Av all den "fiction" som öses över oss blir vi negativt påverkade, om vi inte ser upp.

Varför tycker och tänker människor som de gör? Svaret är att de har blivit förförda. De har blivit påförda ett syn- och levnadssätt av ogudaktiga filosofer, vetenskapsmän, författare, journalister och filmregissörer. Ofta vet inte människorna varifrån de fått sitt värderingssätt. Det bara finns där som en makt i världen. I den här artikeln ska vi titta lite på litteraturens och filmens förmåga att indoktrinera människorna, att påverka deras tänkande och handlande.

År 1941 kom Jan Fridegårds bok *Torntuppen* ut. Boken börjar i Tillinge i Uppland, där Fridegårds far bodde i slutet av sitt liv. *Torntuppen* skrevs omedelbart efter faderns död. Den här boken är den enda av Fridegårds böcker, som han själv ansåg vara inspirerad av "högre makter". I boken finns inflytande från teosofin och kanske spiritismen. Eftersom Fridegård var en flitigt läst författare, fick *Torntuppen* många läsare.

Torntuppen finns på Tillinge kyrka utefter E:18. Där slår den döde Froms ande sig ner, befriad från kroppen och materiens bojar. (Troligen symboliserar detta att Jan Fridegård satte en livsåskådning med rötter i folketro och teosofi högt över kyrkans evangelisk-lutherska lära.) Den döde Froms ande

gav sig sedan iväg på en svävande resa i det krigshärjade Europas lufter. Då träffade han andra döda, som levde i olika tillstånd, beroende på hur de hade levt sina liv på jorden. Elaka och själviska var mer jordbundna än de kärleksfulla. From som var en vänlig själ även i jordelivet, anpassade sig bra i det kroppslösa tillståndet. Bland andra träffade han på en grupp döda tyska soldater, som fortfarande marscherade för "Führer und Vaterland", omedvetna om att de hade skjutits. Efter en mängd upplevelser kände From att han började bli fri från allt jordiskt. En okänd kraft drog honom upp mot rymden – mot ett evigt "sommaland".

Då Fridegård skrev *Torntuppen* var han inte övertygad spiritist, men han skulle bli det längre fram, sedan han i en spiritistisk seans hade varit med om märkliga ockulta manifestationer. På 1960-talet kom Fridegårds bok *Den gåtfulla vägen ut*, där han berättar om sina egna spiritistiska och ockulta upplevelser. Utan att överdriva Fridegårds betydelse för new-age-vägen kan man påstå att hans böcker hjälpte till att bana väg för nyandligheten.

Sagotanten

En författare som blev mycket populär inom och utom Sverige var Astrid Lindgren. Hennes barnböcker såldes i stora upplagor runt hela jorden. Hon blev ett "nationalhelgon" i Sverige. Hennes böcker kom att påverka barn, ungdomar och vuxna. Maria Schottenius skrev i *Expressens* minnesupplaga den 29/1-02: "Den melankoli som drar genom Astrid Lindgrens författarskap är ren och vacker. Döden lockar ofta mer än den skrämmer." Den här synen på vad som sker efter den fysiska döden har Lindgren hämtat från new age-rörelsen. Där finns ju inte himmel och helvete,

bara ett underbart "sommaland".

År 1945 utgavs boken, som kom att göra Astrid Lindgren berömd. Den heter *Pippi Långstrump* och ansågs på den tiden vara en fara för barnen, eftersom Pippi är ett upproriskt barn. Hon är stark, modig och oberoende av föräldrar och andra auktoriteter. Professor John Landquist gick till rasande angrepp mot boken på *Aftonbladets* kultursidor. Han menade kanske som *Expressen* i sitt eftermäle, att *Pippi Långstrump* "balanserar med sina omaka skor hela tiden på gränserna till det vulgära och opassande". Även med dagens moderna glasögon ses *Pippi Långstrump* som en starkt feministisk och anarkistisk bok. Boken lär barnen att de kan göra uppror mot auktoriteter, t.ex. lärare och poliser.

Erik Wijk påpekade i *Finanstidningen* den 31/1-02 följande: "De som nu med rätta hyllar den moderna litteraturens mest betydande svenska författare bör samtidigt komma ihåg att *Pippi* är mormor till stenkastarna i Göteborg."

Precis som Jan Fridegård har Astrid Lindgren nyandliga läror i några av sina böcker. Jag tänker främst på *Bröderna Lejonhjärta*, som blev både film och tv-serie. *Expressens* kulturchef skrev 29/1 om boken: "Det är inte i första hand Bibeln dagens svenskar tar till i sorgens och allvarets stund, även om *Bröderna Lejonhjärta*, där brodern tar vara på sin broder, som sagt har starka beröringspunkter med evangelierna." Lite längre fram i samma artikel skrev hon: "Vår gemensamma svenska värdeskala och vår moral mäter vi snarare med *Bröderna Lejonhjärta* än med postillorna." *Expressens* kulturchef påpekade också, att evangelierna, Luther och *Bröderna Lejonhjärta* nog har fått koka ihop i de svenska köken. Kanske tänkte hon även på de kristna hemmen, eftersom det är så mycket sammanblandning av tro och

lära inom kristenheten. Till och med en del kristna tycks tro mer på Lindgrens Nangijala än på Bibelns undervisning om himmel och helvete.

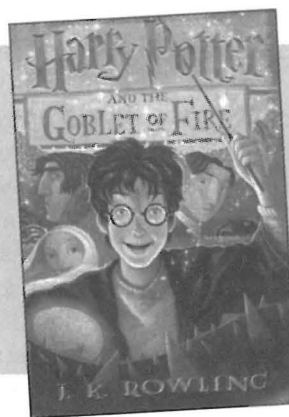
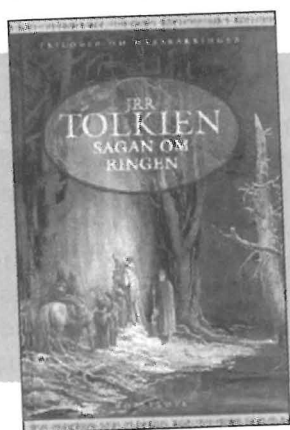
Bröderna Lejonhjärta är som sagt en nyandlig sagobok. Då en människa avlider kommer hon till det eviga "sommарlandet" Nangijala, där karmafallen finns och de tidsåldriga floderna möts. Ordet karma kommer från hinduismen och används inom ockultismen och new age. Med karma menas, att det människan sår i ett jordeliv får hon skörda i nästa liv på jorden. Den livs- och dödsfilosofi som Astrid Lindgren propagerar för har ingenting med kristendom att göra. Men genom

räddning. Det är här problemet ligger.

Tolkien som var katolik, blandar i sina böcker mörker och ljus i en enda osalig röra. Ockulta naturväsen och en trollkarl kämpar med en annan trollkarl och underjordiska varelser om makten. Och det är just detta som är det farliga i Sagan om ringen, för Tolkien gör svart till vitt och mörker till ljus. En trollkarl är en ockultist, som använder förbjuden magi för att nå sina syften. Och magi är trolldomssynd, och därför kan inte en trollkarl verka för Gud. Det bör också påpekas, att man inte kan skilja mellan "vit magi" och "svart magi". All magi är trolldomssynd, och det är något som Gud förbjuder människan att syssla

Den nyandliga feminismen

En av Sveriges mest lästa författare är Marianne Fredriksson. I Kvinnotryck nr. 6/01 bekänner hon, att hon har varit feminist i hela sitt liv. Hon är också påverkad av ockulta läror och de "gnostiska evangelierna". Detta märks tydligt på hennes författarskap, och hon har själv erkänt det i förorden till ett par av sina böcker. Marianne Fredriksson debuterade sent som författare efter en lång tid som journalist. Den första romanen heter Evas bok, och den utgavs 1980. Boken utgör den första delen i triologin Paradisets barn. I den här triologin utgår Fredriksson från bibliska motiv, som hon sedan vanställer

*Vad låter vi
som kristna
komma in över
våra liv i form
av böcker och
annat? "Ingen
kan tjäna två
Herrar!"*

boken påverkar hon barn, ungdomar och vuxna att se på de eviga tingen med spiritistiska glasögon.

Boken om magi

Då den här artikeln skrivs går den populära filmen Sagan om ringen för fullsatta hus på biograferna. Filmen bygger på J.R.R. Tolkiens bok med samma namn. Bokens svenske översättare, Åke Ohlmark, har i sin bok "Tolkien och den svarta magin" beskrivit den som en berättelse med direkt ockult handling. Alla vill inte hålla med om detta. Då jag skrev artikeln "En indoktrineringskampanj från helvetet" i Hemmets Vän den 9/6-83 och då nämnde om de ockulta inslagen i Tolkiens böcker, kom en ilsken svarsartikel från Hanna Bergstrand. Hon påpekade att hon var ledamot av styrelsen för Tolkien-sällskapet Forodrim och att hon var kristen. Hon angrep Åke Ohlmarks bok, som hon menade var full av sakfel, feltolkningar och absurda påståenden. Men i samma artikel påpekade hon att de trollkarlar, som finns i handlingen, har sin makt därför att de är änglar i köttslig gestalt, utsända för att verka för världens

med. Därför är Sagan om ringen en bok, som förför läsarna till att acceptera trolldomssynder.

En snäll djävul

Lagom till julen 1981 drabbades de svenska småbarnen av en bok om en djävul. "Den snälle herr Djävul" heter boken och är skriven av den kända tyska författaren Christine Nöstlinger. Boken kan vid ett ytligt betraktande tyckas ganska oskyldig. Men det är den inte. Den är ytterst förförande för barnen, för den vänder upp och ner på människornas villkor, att det finns en andemakt, som är orsaken till allt ont i världen. Småbarnen får lära sig att en djävul, en demon, är en snäll och godhjärtad varelse, som bara vill människorna väl.

Tänk så många trevliga och fina saker den lille djävulen ställer till med i sagoboken. I de gamla folksagorna var djävlar, häxor och trollkarlar onda personligheter, och barnen fick lära sig att dem skulle de akta sig för. I vår nyandliga tid har man vänt på begreppet: de onda har blivit de goda och de goda är de onda.

och tolkar om efter sina egna new age-tankar.

Boken Enligt Maria Magdalena handlar om en av kvinnorna i Jesu närhet. Hon skriver ner sina minnen från vandringsåren med Jesus, vilken enligt henne är en ytterst vidsynt person med huvudbudskapet: skriv inga lagar. Marianne Fredriksson menar, att kristendomen har misstolkats och förvanskats. Den "sanna" kristendomen är öppen och icke-auktoritär!

I förordet till Paradisets barn nämner Marianne Fredriksson den ockulte historieforskaren Jen Gebser. Enligt hans historiesyn har mänskligheten gått igenom fyra stora tidsåldrar: den arkaiska, den magiska, den mytiska och den mentala/intellektuella.

Paradisets barn skildrar den arkaiska människan, som upplevde sig ett med naturen. I slutet av den här epoken blev människan medveten om sin kropp, sitt psyke och om döden. Och så föddes rädslan in i henne. Försvaret hon då använde sig av var av magisk natur. Under den här epokens höjdfas ägde människorna parapsykologiska

och telepatiska förmågor. De stod i förbindelse med trädens och flodernas andar, och de kunde se in i framtiden. I den tredje tidsåldern trädde människorna in i historiens ljus genom mytiska berättelser. Det som hade skett i verkligheten tolkade de om – och på så sätt kom bibelmyterna till.

Triologin om Eva, Karin och Norea utspelas i en värld, där arkaiska inslag blandas med magiska, mytiska och logiska. Edens vildmänniskor bortom ont och gott blir föremål för mission av en magiker och schaman från det mytiska kungariket Nod. Norea – Evas och Adams yngsta dotter – blir sedan den gränsöverskridande feministen, som tar för sig av kunskap, insikt och makt. Hon kan se in i det fördolda och utnyttja den parapsykologiska kunskap, som finns att få.

Marianne Fredrikssons bok *Syndafloden* handlar om Noa. (Här sedd med en feminists new age-ögon.) Noa har fått ett uppdrag av Gud, som tänker förstöra jorden och dränka människorna. I stor vrede sätter Noa igång med arbetet att bygga det största skepp världen någonsin skådat. Och när jordbävningen, stormen och skyfallen kommer, höjer sig arken från marken och flyter. En skara människor överlever förstörelsen, men de förs in i en tillvaro utan rötter och samband – och utan någon att förtrösta på. ”Människorna kommer aldrig att förlåta dig”, ropar Noa till Gud.

Fredrikssons böcker är ytterst förförande för människorna. Hon bedrar de icke-troende till att betrakta den bibliska historien som falsk, lögnaktig och ihopdiktad. De får istället lära sig att tro på en ockult historiesyn. Och hos de kristna – de som inte är befästa i Ordet – skapar hennes böcker bara mer ännu mer religiös förvirring. Och det är kanske det som är meningen med de här nyandliga romanerna.

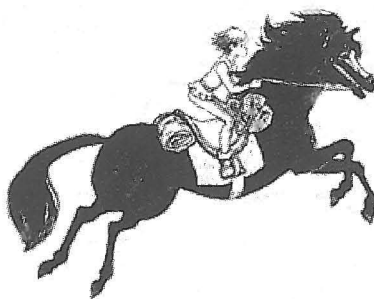
Trollpojken

En bästsäljare på bokhandelsdiskarna är berättelsen om Harry Potter av J. K. Rowling, en kvinna som bekänner sig som häxa. Liksom i Tolkiens böcker innehåller Harry Potter-sagorna magi och trolldom. Men här handlar det om människor. Harry Potter är en ung pojke, som får lära sig trolldom i en häxskola. Böckerna innehåller element från alla sataniska förförelseformer men på så listigt sätt att många ser dem som

ganska harmlösa. Potterböckerna som är sålda i över 30 miljoner exemplar och läses av många fler, är fyllda med häxkonst, trolldom, samtal med döda och astralresor.

Det här rör sig inte om några fantasiberättelser, om nu någon skulle tro det. För de här sakerna praktiseras av ockultister, som är djupt överlätna åt mörkrets makter. Om du som är kristen inte tror på sådana här ockulta fenomen, så läs då om Mose och de egyptiska trollkarlarna i andra Mosebok 7 och om Simon trollkarlen i Apostlagärningarna 8. Det som skedde på den tiden sker också idag.

Genom Potter-böckerna får barnen och ungdomarna lära sig ett ockult tänkande, som sedan kan ta över deras sinnen helt och fullt. Häxkonst och trollkonst har alltid brukats i hedniska kulturer. Genom böckerna och filmen om den lille trollkarlen Harry får häxkonst och schamanism en ny glansperiod i många länder. Barn, ungdomar och även vuxna förbereds på det här sättet inför Antikrists framträdande. Om de inte blir frälsta och införlivas i Guds rike, kommer de att acceptera och ta emot den store förföraren. Och Antikrist kommer att utföra stora under och trollkonster. Barnen och ungdomarna får genom de här böckerna lära sig laglöshet och uppror mot Gud. Idag är Harry Potter deras idol och kanske gud, i morgon är det en annan. De här böckerna kommer

Lindgrens skapelse Jonatan Lejonhjärta på väg till det eviga "sommarlandet" Nangijala.

aldrig att leda till något gott, som en och annan blåögd kristen tycks tro.

Demonregissören

Av all den "fiction" som sagor för barn och vuxna och filmer och tv-program öser över oss blir alla påverkade. Där förs saker och ting fram som självklarheter. Och det är det effektivaste sättet att påverka människor. Titta bara på abortfrågan och den homosexuella

och bisexuella masspropaganda, som bedrivs i långfilmer och "mysiga" tv-serier. Det verkar nästan där som om heterosexualitet är någonting ovanligt, ja, till och med nära nog abnormt. Och människorna blir indoktrinerade. Det som förr i århundraden var perverst och skadligt, betraktas idag som "normalt". Ur led är tiden, sade Hamlet.

Ingmar Bergman är en världsberömd författare och regissör. Av en del teater- och filmmänniskor kallades han förr för "demonregissören". Inom den internationella filmvärlden är han en sorts gudomlighet. Någon har kallat honom för "existentialismens stora marknadsförare". Med det menas att han har påverkat många med sin filosofi, existentialismen.

Vad är existentialism? Det är en livsfilosofi, som hävdar att människan inte är någonting. Hon bara existerar utan mening och syfte. Alltså måste människan skapa sig själv till människa genom att göra något av sitt liv. Det handlar om att förverkliga sig själv. Inom existentialismen anses tro på Gud som en osund verklighetsflykt. Människans verkliga livssituation är ångest och förtvivlan. I bästa fall kan hon själv skapa en mening med livet och bli något betydelsefullt, som kan dämpa hennes ångest.

Existentialismen har satt djupa spår i människornas liv genom flera framstående författare. En av dem är Ingmar Bergman, som genom sina mörka, hopplösa och ångestdrypande filmdramer påverkat människor att tänka fel och värdera livet på felaktigt sätt. I Bergmans dramer finns inget hopp för människan, det finns endast mörker, ångest och till slut total utplåning. Mycket av den mörka spöktämningen i en del av hans filmer är en spegling av den filosofi han tror på. I Bergmans filmer finns ett budskap som påverkar så att säga mellan raderna.

Ingmar Bergman skrev och regisserade en film som heter *Nattvardsgästerna*. Vad den handlar om hörs på titeln. Efter att ha sett den filmen var det nog ingen som hade någon lust att delta i en gudstjänst eller besöka ett väckelsemöte. Gud finns ju inte och all kristendom är förljugen och oerhört deprimerande, det hade ju prästsonen Bergman och hans film slagit fast. Så nu kanske vi kan ana varför folk inte är speciellt intresserade av att besöka kristna möten. ■

Apostlagärningarna återupplevt!

Missionsrapport från Indien: Adrian Simila, USA

Hundratals har blivit frälsta och helade och döpta. Omkring femton blinda fick sin syn, tolv dövstumma helade, många krymplingar och handikappade fick ny styrka i sina knän och ben och kunde gå igen. Ibland kom demoner och skrek genom människor som kastade sig till marken innan de blev befriade. För mig var det en evangelists dröm.... Apostlagärningarna återupplevt!

När vi var i England, bodde vi i Jesus Army Battle Center i Deton-Town. På fredag kväll laddade vi två skåpbilar fulla med evangeliska traktater och åkte ut och besökte slumområdena i centrum; Londons Soho-distrikt. Det krossade mitt hjärta att se så många flickor och pojkar som prostituerade sig. Ändå var de öppna för evangelium....

Vi bad med tre personer till frälsning. Det var ett hemlöst par som förlorat allt när deras internet-företag bröt ihop. Skåpbilen körde omkring och vi delade ut soppa och te och bröd, medan naturligtvis livets bröd från Jesus verkade då vi hade evangelisation med en efter en och gav dem evangeliska tidningar.

Vi anlände till Chennai, Indien, den 3:e februari. Pastor K Emmanuel fick tillåtelse att spänna upp ett lakan och byggde en plattform för möten. Omkring åttio människor kom. Tolv av dem bad om frälsning.

Nästa dag åkte vi omkring elva timmar tåg och bil till Vindukonda för att vara med i en pastorskonferens i tre dagar.

Jag kom på mig själv att gråta i timmar i bön efter att ha sett all fattigdom, smuts, sjukdomar och avgudadyrkan. Miljoner går under utan Kristus. Omkring tjugo bypredikanter var närvarande i konferensen. Vi hade tre samlingar per dag och på kvällen hade vi speciella kampanjer i byarna som pastorererna kom från. Flera hundra blev frälsta och många helade och det skedde under.

En kväll fick en blind kvinna sin syn och flera döva människor fick sin hörsel. All ära till Gud! Vi åkte till byar där man

aldrig sett en vit man.

En svensk evangelist, Bengt Petterson, medverkade också i flera möten med oss de första tio dagarna. Sedan tog han tåget söderut till Chenina och vi for norrut längs kusten till Nasupur. En indisk evangelist som heter Vejay Bob ordnade nio möten i avlägsna byar där han byggde upp nya församlingar.

Att färdas med indisk järnväg är en kulturell upplevelse. Tågen är totalt fullpackade, folk står, sitter på golvet och ibland färdas de också på taken. En gång uppstod protester och man stoppade tåget. En annan gång när vi sov blev vår tågagn knuffad till sidan och avhakad. När vi vaknade hade vårt tåg gått och de talade om för oss att vi var tvungna att vänta flera timmar på nästa tåg.

Vid varje järnvägsstation fanns det barn som tiggde, liksom också blinda och krymplingar. Alla kämpade för sin överlevnad. Vi arbetade tillsammans med en mission som tar hand om föräldralösa barn på gatorna men det är en droppe i oceanen för att möta alla behov.

Vi stötte på problem i en by som hette Yadi Thanda, där hundra människor samlades på byns torg. Plötsligt kom flera av byns ledare och försökte stoppa mötet. De sa: främmande kristna är inte välkomna hit. Det här är en "Sai Shem Hindu by". Efter att ha berättat för dem om helbräddagörelseundren som andra byar fått uppleva, gick de med på att vi fick fortsätta, men vi fick inte fotografera eller spela in på video.

Vi stannade flera nätter i ett barnhem som sköttes av Elisabeth Bob. De har

Adrian Simila och Brian Dogulas tillsammans med en indisk syster.

23 barn i hemmet och skulle vilja bygga flera rum för att kunna ta emot ytterligare tio barn. Också taket över köket och flickornas rum är i desperat behov av reparation. Man kan se dagsljuset genom sprickorna. Med 3.000 dollar skulle man kunna laga det.

Med de extra pengar som kom in för vår Indien-resa, kunde vi köpa batteridrivna lampor och PA-högtalaranläggning åt tre by-pastorer. Prisad vare Gud!

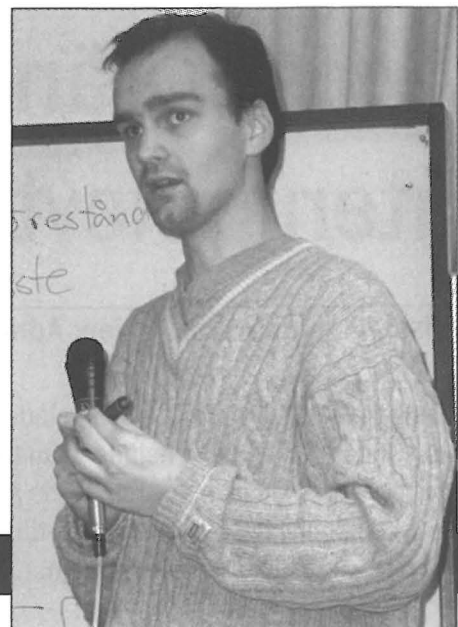
Genom Guds nåd kunde vårt team ha mer än trettio möten under tre veckor då vi reste med bypastorerna i avlägsna områden, där många aldrig hade sett vita missionärer förr. Hundratals har blivit frälsta och helade och döpta. Omkring femton blinda fick sin syn, tolv dövstumma helade, många krymplingar och handikappade fick ny styrka i sina knän och ben och kunde gå igen. Ibland kom demoner och skrek genom människor som kastade sig till marken innan de blev befriade.

För mig var det en evangelists dröm.... Apostlagärningarna återupplevt! Men det var också väldigt svårt för köttet, primitiva levnadsförhållanden, dålig mat och vatten fullt med smuts, fattigdom, råttor och massor av löss.

Södra Indien upplever en väckelse bland de kastlösa klasserna av hinduer, många bryter sig ur kastsystemet och vänder sig till kristendomen. Fortfarande har Indien mindre än 3% kristna, mer än en kvarts miljard muslimer och hinduer och nästa år kommer det att gå om Kina i invånarantal. Fortsätt bedja för detta stora behovets land! ■

Ta vara på de andliga realiteterna

Bibelstudium av Paulus Eliasson - Del 2

Vad spelar de andliga realiteterna för roll? Man möter människor som kallar sig kristna, men de säger: Vad spelar det för roll? Så länge jag inte skadar mig själv eller andra, så kan inte saker och ting vara synd. Men det skadar mer än vi ofta tror. Synd handlar inte om gärningar i första hand, det handlar om att missa målet. Målet är gemenskap med Gud; att Anden kommer in i oss så att vi får gemenskap med Gud. Och där har Gud satt upp vissa regler.

Till exempel när det handlar om sådant som är emot naturen. Skriften talar om homosexualitet och flera andra synder som är emot naturen. Det skadar människan att leva i ett stort förhållande till Gud.

Esau säger: vad spelar det för roll med förstfödsrätten, det skadar inte mig om jag förlorar den. Jo, det skadar dig, Esau. Vad blir resultatet? Edom. Han blir stamfader till dem som kallas edomiter. Han flyttar söderut, söder om Döda Havet till Seir. Seir ligger i Edoms land. Där bor hetiter och kananéer. Esau flyttar upp i bergen. Det fanns ett berg som fick namnet Esaus berg eller Edoms berg. Han ingick förbund med hetiterna, kananéerna och folken där omkring. Allt detta har sin orsak i att "Så lite värdesatte Esau sin förstfödsrätt".

Förstfödsrätten är andlig. Esau kunde inte se vad det skulle vara för nytta med välsignelsen. När han till slut förstår att han förlorat välsignelsen, brister han ut i gråt, men då är det för sent för Esau att få någon välsignelse. Han får veta att han ska bo i ett kargt land och tjäna sin

broder. Den yngre skulle härska över den äldre. Esau flyttar med sina tre fruar till Edoms land och ingår förbund med folken.

Vi kan se i ytterligare ett perspektiv hur detta får konsekvenser. Jakob drar ner till Egypten för att det är hungersnöd. Han träffar Josef som blivit skickad dit av sina bröder många år tidigare. Nu var Josef näst Farao den högste över Egypten. Israels folk stannade där, men efter många hundra år kom Mose och förde folket ut ur landet.

Det fanns då en väg som kallades Kungsvägen som gick från Egypten till Israel. Den gick rakt igenom Edoms land. Josua skickade sändebud och frågade: "Får vi dra genom ert land? Vi ska inte äta något av landets goda, vi ska inte förstöra något, bara gå rakt igenom."

Edoms kung svarade med att raka av hälften av skägget och klippa av hälften av kläderna på männen som kommit med frågan. Han skickade dem tillbaka i förnedring och sa: "Vi vill inte ha något med er att göra. Vi vet nog varifrån ni kommer." Israels folk övervägde att gå i strid med Edom, men valde att gå en annan väg. Edom, Esau har blivit ett stort folk, ett folk med makt.

Först när kung David beträdde tronen besegrades Edoms folk, och de kom att utgöra en lydstat under David. När konungen kommer får Edom sin rätta plats. Men innan dess var Edom hela tiden en motståndare som försökte inta landet och som man fick strida mot. Men folken hade samma ursprung.

Hur kommer det sig? Så litet värdesatte Esau sin förstfödsrätt. Ett helt folk med sitt ursprung i Abraham och Isak, men som har förlorat det andliga perspektivet. Många profetior i Gamla testamentet talar om Edom. Tillsammans med profetior om Tyrus, Moab och flera andra, så finns profetior om Edom i Jeremia, Hesekiel, Daniel och framför allt i Obadja.

Obadja är den minsta boken i Gamla testamentet, bara ett kapitel. När jag läser Obadja, slår mig likheten med en församling det talas om i Nya testamentet. Det är Obadjas profetia om Edom:

Se, jag har gjort dig ringa bland hednafoken, djupt föraktad är du. Ditt hjärtas övermod har bedragit dig, där du sitter bland bergsklyftorna i din höga boning och säger i ditt hjärta: Vem kan störta mig ner till jorden?

Hör du det högmodiga talet: "Vem kan störta mig ner till jorden?" De bodde uppe bland bergen. I Höga visan ser vi vad dessa berg är en bild på. Det står hur man uppifrån bergen kunde blicka ut över landet. Bergen är en bild på andlighet, en bild på hur man ser en bit längre. Edom bodde på ett berg. Men utsikten från det berget var bara ett kargt landskap, för det var fel berg. Esau kom med denna andlighet till Edoms land. Han bosatte sig inte nere i dalarna.

En annan som uttalade sig på samma högmodiga sätt var en församling i Nya testamentet. Det står: "Jag är rik, mig fattas intet". Vem kan störta mig ner från den ställning jag har?

Vi läser vidare i Obadja:

**Vilka förbund ingår individen, vilka förbund ingår församlingen?
Det gäller att se bortom det som är själiskt, det som är köttsligt;
se de andliga värdena med andliga ögon.
Oandligheten är att inte söka det som är därovan.
Sök Guds rike först, så skall allt det andra tillfalla.**

Om du än svävade högt som örnen, och mitt ibland stjärnorna byggde ditt bo, så skulle jag ändå störta dig ner därifrån, säger Herren. Om tjuvar kommer till dig eller plundrare om natten, ja, då är det ute med dig! Skall de inte stjäla till dess att de fått nog? Om vinbärgare kommer till dig, skall de då lämna kvar en efterskörd? Hur genomsökt skall inte Esau bli! Hans dolda skatter skall letas fram! Till gränsen skall de driva dig ut, alla de som stod i förbund med dig. De skall bedra dig och bli dig övermäktiga, de som du levde i fred med. De som äter ditt bröd skall lägga en snara under dig. Det finns inget förstånd hos dem. (v. 4-7)

Vi läser även verserna 15-16:

Ty Herrens dag är nära för alla hednafolk. Som du har gjort, så skall det göras mot dig. Dina gärningar skall komma tillbaka över ditt eget huvud. Ty som ni har druckit på mitt heliga berg, skall alla hednafolk få dricka utan uppehåll. De skall dricka, de skall svälja, de skall bli som om de aldrig varit till.

Från att ha varit något som fanns inne i Esau tar sig den här oandligheten uttryck när han säger: "Jag vill hellre ha det röda du har där..." Han växte till ett helt folk. Han ingick förbund, först med de hetitiska kvinnorna Basemat och Judit. När det inte passade, då tog han någon närmare, han tog en hustru från Ismaels barn, sin kusin. Var det bättre? Esau kunde ta in vad som helst. Medan Jakob hade en fjortonårig kamp för den han ville ha, för den han ville ingå förbund med, sa Esau: Jag har guld, jag har dolda skatter i bergen jag står på...

**Det finns ett Lao-
dicea på det per-
sonliga planet.
Självssäkra männis-
kor, som säger: Jag
behöver inte mer
än det jag har. Jag
har så det räcker.**

Men om tjuvar kommer över dig Edom, så är det slut med dig.

Skall jag inte på den dagen, säger Herren, förgöra de visa i Edom och allt förstånd på Esaus berg? Dina hjältar, Teman, skall slås av förfäran, och var man på Esaus berg skall bli utrotad och dräpt. (Obadja v. 8-9)

Teman är en stad som liksom Seir ligger i Edom dit Esau flyttade. Från Teman kom en av Jobs tröstare – Elifas hette han. Det var en vis man, han hade "psykikos", han hade kunskap och även andlighet. Han försökte förklara Guds väsen, hur Gud tänkte när han gick tillrätta med Job: Du Job, du ska inte tro att du är nånting för Gud. Och så förklarade han. Den vise från Edoms berg. Vidsomen som har byggt sig ett berg och menar att i det här berget finns

det skatter. Ja, visst finns det skatter. Men var är Herren?

Vi läser i Psaltaren att "Om inte Herren bygger huset, är arbetarens möda förgäves." Om inte Gud är med och bygger, om inte Gud vaktar staden, så vakar vaktaren fåfängt. Om inte Gud står vid din sida Esau, så spelar det ingen roll hur högt berg du har. Då spelar det ingen roll om du kan flyga som örnen och bygga ditt hus bland stjärnorna. På Esaus berg finns skatter fördolda. Liksom Laodicea sa han: "Jag är rik, mig fattas intet". Jag har skatter fördolda, jag har potentialen psykos och även den fysiska potentialen. Vi har nog, vi har medlemmar, vi kan visa upp vad vi har. Men om inte Herren bygger huset...

Varför skryter du?

Esau, Edom blir den som bedrar. När kung David flydde från Saul och kom till Herrens tabernakel, frågade han prästen: Finns någon mat här som jag kan få? Prästen svarade: Vi har inte någon annan mat än skådebröden, men dem kan du få. Så frågade David: Finns några svärd? Ja, svarade prästen, här finns Goliats svärd, det du dödade honom med.

Men där fanns en man som kom från Edom. Han stod i tabernaklets förgård och såg vad som skedde. Där stod David och samtalade med översteprästen. Mannen från Edom gick till Saul och berättade att nu hade prästen hjälpt David, gett honom mat och gett honom svärd. Genast skickade Saul sändebud

som dödade alla präster, utom en som lyckades fly till David. Detta åstadkom Edom. David skriver i en psalm, där han talar om denne edomit: "Varför skryter du över vad ont är?"

Även i Obadja möter vi frågan: Varför skryter du? Du ser ner på din broder. För våld mot din broder Jakob skall du höljas med skam och bli utrotad till evig tid.

Det finns ett Laodicea på det personliga planet. Självsäkra människor, som säger: Jag behöver inte mer än det jag har. Jag har så det räcker. Jag har intelligens, jag har det som krävs för att Gud ska se till mig. Jag behöver inte förstfödsrätten, vad spelar den för roll, bara jag har så att jag klarar mig idag. Jag kan ingå förbund med vem som helst, det spelar ingen roll. Om du vill att jag ska ingå förbund med de nära släktingarna så har jag inga problem med det. Jag har heller inga svårigheter med att ingå förbund med hetitiska kvinnor.

När Esau senare blev ett folk, ingick han förbund med flera andra folk. "Det blev en hjärtesorg för Isak och Rebecka".

Det finns ett annat folk, en Jakob, som inte hade något att berömma sig av i sig själv, men det står att han kämpade i fjorton år för att få den han älskade. När han drog ut så var det natt, men han fick kämpa en strid med Gud. Han fick namnet Israel, för Herren sa "Du har kämpat med Gud och vunnit seger". När han gick därifrån efter kampen, haltade han. Han kom alltid att halta på höften där Gud slagit honom. Han var en slagen man, han haltade hela livet, han haltade in i Egypten. En man som förstod andliga realiteter, som vid ett tillfälle fick se en stege rest upp emot himmelen, där änglar gick upp och ner och där Gud var högst upp. Han fick se hur himmelen sänktes ner över den sten han använde som huvudkudde.

Han gick in i, och dog i Egypten. Men i andra Mosebok beskrivs att Jakob efter sin begäran begravdes i sin faders land. Han var hela tiden en del av löftet. Han såg en kamp som inte Esau såg, en andlig kamp. Han tog vara på tillfället Gud gav honom. "Jakob älskade jag". Han såg något som inte Esau såg. Kanske visionen föddes under tiden då han satt vid tältet och tog hand om människorna i omgivningen medan Esau var ute och

jagade och förlitade sig på sin styrka.

Var ser vi konsekvensen av Esaus liv i Nya Testamentet? Vi möter Laodicea. Det är en församling där dock några fanns som inte var förhårdade: "Om någon hör min röst..." I Obadja läste vi om att Edom hade skatter och klädde sig fint. Det läser vi även i Jeremias bok. Kläderna, hur han druckit på mitt berg.

I Uppenbarelseboken står det:

I anden förde han mig då bort till en öken. Och jag såg en kvinna sitta på ett scharlakansrött vilddjur, som var fullt med hädiska namn och hade sju huvuden och tio horn. (Upp 17:3)

**Sök Guds rike
först, säger bibeln,
så skall allt det
andra tillfalla.
Kanske det är dags
att inte vara ute
och springa på fäl-
ten och söka efter
att fälla djur eller
sitta ner vid tälten.**

En kvinna som ingått förbund med ett vilddjur! Vad är det för kvinna?

Kvinnan var klädd i purpur och scharlakan och smyckad med guld, ädelstenar och pärlor. I handen hade hon en guldbägare, full av skändligheter och smuts från hennes otukt. På hennes panna var skrivet ett namn, en hemlighet: Det stora Babylon, modern till skökorna och skändligheterna på jorden. Och jag såg att kvinnan var berusad av de heligas blod, av Jesu vittens blod. Och när jag såg henne blev jag mycket förundrad. (Upp. 13:4-6)

I nästa kapitel läser vi om kvinnan, Babylon:

Ge henne lika mycket plåga och sorg som hon har skaffat sig ära och lyx. Hon säger i sitt hjärta: Jag sitter som drottning, jag är inte änka och skall aldrig behöva känna någon sorg.

Här ser vi säkerheten.

-Jag har vad som behövs, jag har de

psykiska, fysiska potentialerna. Kom inte och diskutera med mig om andliga frågor. Du ska se att jag klarar av dem också. Med mitt psyke kan jag utforska Gud.

I första Korinterbrevet står att vi aldrig kan förstå vad som finns i Gud. Med vårt psyke, vår naturliga utrustning och våra själiska krafter kan vi aldrig komma i kontakt med Gud.

Esau var en löftesson. Han hade fått mer än Jakob, men han aktade det ingenting värt. Han höll det så värdelöst att han sa: "ge mig av det röda du har". Han åt och drack, och så stod han upp och gick sin väg. Inte ens när han var mätt, försökte han få tillbaka sin förstfödsrätt.

Den är såld, jag fick vad jag behövde. Det är oandligheten – att inte söka det som är därovan.

Sök Guds rike först, säger bibeln, så skall allt det andra tillfalla. Kanske det är dags att inte vara ute och springa på fälten och söka efter att fälla djur eller sitta ner vid tälten. Sök Guds rike först! Det kanske inte blir så mycket att äta, men du ska se att där föds det andliga livet. Sök de andliga realiteterna. Sök att få mer av vad Gud har att ge! Det får vi göra på det personliga planet. Sedan kommer frågan när det gäller församlingen. Vilka förbund ingår vi?

"Visst kan vi ha predikan på söndag förmiddag också, och om ni tycker det är för litet andlighet, kan vi ha bönemöten också."

Som Esau sa, när han märkte att de fruar han skaffat inte passade hans föräldrar. Visst, jag kan skaffa en fru från det här folket också, det är inga problem. Kampmomentet har helt försvunnit. Vilka förbund ingår man? Vilka förbund ingår individen, vilka förbund ingår församlingen? Det gäller att se bortom det som är själiskt, det som är köttsligt; se de andliga värdena med andliga ögon.

Aposteln Paulus säger att vi talar om andliga ting, vi talar med andliga ord, men det går inte tala med er, för ni är fortfarande köttsliga, själiska. Ni kan inte förstå vad som finns i Gud.

När en människa föds kan man inte vänta sig att hon ska kunna gå, men om det får ske en utveckling sedan man blivit född på nytt genom Anden, så förstår man mer och mer av den andliga världen. Vi kan inte stanna i utvecklingen. Om

det inte finns en hunger och törst efter att utvecklas andligen, blir vi andliga dvärgar. Vi växer inte, och utan näring blir det död. Den andliga människan behöver näring, liksom den fysiska och psykiska.

Från det personliga planet till församlingsplanet och ytterligare ett steg, till det universella planet. Inte längre församlingen, inte längre bruden, utan skökan, modern till styggelserna på jorden. Hon rider på vilddjuret; har ingått förbund med självaste vilddjuret. Det blir konsekvensen av det första valet, då man inte värdesatte förstfödsloven. Skökan är hon som en gång varit en jungfru, som en gång var brud, men som inte värdesatte sin brudgum.

Det står om honom som sade "Min Herre kommer icke så snart" att han började slå sina medtjänare. Det står om skökan att hon drack sig drucken på de heligas blod. Det står om Edom att han sett ner på sin broder. Han dödade dem av Jakobs släkt, förklarade krig mot dem. En dag ska Edom få dricka ur Guds vredesskål. Hela jorden ska få dricka av Guds vrede.

På Sions berg

Men det finns ett annat folk, som nämns i Obadja:

Ty Herrens dag är nära för alla hednafolk. Som du har gjort, så skall det göras mot dig. Dina gärningar skall komma tillbaka över ditt eget huvud. Ty som ni har druckit på mitt heliga berg, skall alla hednafolk få dricka utan uppehåll. De skall dricka, de skall svälja, de skall bli som om de aldrig varit till.

Men på Sions berg skall finnas en räddad skara, och den skall vara helig, och Jakobs hus skall åter råda över sina besittningar. Då skall Jakobs hus bli en eld och Josefs hus en låga, och Esaus hus skall vara som strå, och de skall tända eld på dem och förtära dem. Ingen skall komma undan av Esaus hus, ty Herren har talat. Då skall de som bor i Sydlandet ta Esaus berg i besittning. De som bor i Låglandet skall ta filisteernas land. Också Efraims land och Samariens mark skall man ta i besittning.

Och Benjamin skall ta Gilead. Och de som förts bort av denna Israels här, de som bor i Kanaan ända till Sarefat, liksom de som förts bort från Jerusalem, de som bor i Sefarad, dessa skall ta Negevns städer i besittning. Frälsare skall dra upp på Sions berg för att döma Esaus berg. Och riket skall tillhöra Herren. (Obadja 15-21)

Vi ser en direkt parallell i Hebreerbrevet, där vi läste om Esau.

Se till att ingen av er är otuktig eller oandlig som Esau. I utbyte mot ett enda mål mat lämnade han ifrån sig sin förstfödsloven. Ni vet att han avvisades, när han sedan ville ärva välsignelsen. Isak såg nämligen inte någon möjlighet att ändra sig, fastän Esau under tårar sökte få välsignelsen. Ni har inte kommit till ett berg som man kan ta på och som står i brand, inte till töcken, mörker och storm, inte till basunljöd och till en röst som talade så att de som hörde den bad att få slippa höra mer. (Hebr. 12: 16-19)

Det kan verka som om Hebreerbrevet författare plötsligt kommer in i ett helt annat

blod. Se till att ni inte avvisar honom som talar. Ty om inte de kunde komma undan, som avvisade honom när han varnade dem här på jorden, hur mycket mindre skall då vi kunna det, om vi vänder oss bort från honom som varnar oss från himlen. Den gången kom hans röst jorden att skaka, men nu har han lovat och sagt: Än en gång skall jag komma inte bara jorden utan också himlen att skaka. Orden "än en gång" visar att det som skakar skall försvinna, eftersom det är skapat, för att det som inte kan skaka skall bestå. Då vi alltså får ett rike som inte kan skaka, låt oss vara tacksamma och tjäna Gud efter hans vilja, med vördnad och fruktan. Ty vår Gud är en förtärande eld. (Hebr. 12:22-29)

Ser du perspektivet? Han som inte höll det något värt att ta vara på de andliga

realiteter och resurser som fanns tillgängliga, utan förlitade sig på sitt psyke, sitt kött och drog iväg. Han ingick förbund med den ena och den andra. Hetiter och olika folk runt omkring. Flyttar upp på berget. Mig kommer ni minsann inte åt, mig rör ni inte!

Från Esaus berg kom farande visa män som skulle ut och förkunna, bland andra för Job. Därifrån kom dessa bedragare som såg till att hela prästerskapet blev förstört. De kom från detta Esaus berg, Edom. Men så finns ett annat berg, ett berg som står fast: "Ni har inte kommit till ett berg som man kan ta på, ni har kommit till Sions berg". På Sions berg ligger Jerusalem. Högst uppe på Sions berg ligger templet, på Sions topp. Det är vad Gud har i beredskap. Sions berg, detta Jerusalem med muren omkring och templet.

I Esra och Nehemja beskrivs hur templet uppbyggdes, hur muren uppfördes, hur man församlades och sa: "Gud har låtit oss få fotfäste i denna tid på en liten plats. Gud har gett oss ett ögonblick av nåd." Om det inte hade varit för Gud, säger Jeremia, så hade det varit ute med oss, men nu har Gud gett oss ett ögonblick av nåd! Ett annorlunda folk som ser mer än dessa två dimensioner: köttet och själen. Det ser en tredje dimension, och det är Anden. Anden som verkligen inte förnekar verkligheten eller nödvändigheten av dessa två dimensioner.

Världen av kött och själ är underställd den andliga världen. När du kommer i rätt ställning till den andliga världen, då kommer också det övriga att ställas till

I Esra och Nehemja beskrivs hur templet uppbyggdes, hur muren uppfördes, hur man församlades och sa: "Gud har låtit oss få fotfäste i denna tid på en liten plats. Gud har gett oss ett ögonblick av nåd."

sammanhang.

Hur kom han in på berg här? Han talar om Esau, men kommer in på berg. Liksom Obadja: "men på Sions berg skall en räddad skara finnas".

Ty de uthärdade inte befallningen: Även om det är ett djur som rör vid berget, skall det stenas. Så förfärande var synen att Mose sade: Jag är förskräckt och skälver. Nej, ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, och till änglar i mångtusental, till en högtidsskara, en församling av förstfödda som har sina namn skrivna i himlen, till en domare som är allas Gud och till andarna hos de rättfärdiga som nått fullkomningen. Ni har kommit till det nya förbundets medlare, Jesus, och till det renande bodet som talar starkare än Abels

rätta. I ditt eget liv, i mötet med andra människor och dina fysiska behov. Därför säger Hebreerbrevets apostel: Vi har kommit till en levande stad, till heliga i mångtusen. Vi har fått inblick i det nya Jerusalem som skall komma.

Han säger inte: ni är *på väg* till Sions berg. Nej: ni *har kommit* till Sions berg och där väntar vi bara på att Herren ska skaka himmel och jord. Det här riket kan inte skaka, men allt som kan skaka kommer att skaka. I Haggai läser vi:

Än en gång skall jag komma inte bara himlen, men också jorden att skaka.

Men vi har fått ett rike som inte kan skaka. Vi har fått fotfäste på en säker grund. Låt oss se till att ingen blir oandlig såsom Esau, han som inte såg förstfödsrätten som någonting att ta vara på. Sedan, då han under tårar sökte få välsignelsen, när han märkte att den gått honom förbi, hade han missat tillfället.

Du kan inte få Isaks välsignelse utan att ha tagit vara på de andliga realiteterna av förstfödsrätten. Den skulle tillfalla Jakob därför att han såg något mer än bara de fysiska tingen omkring sig.

Esau ville ha välsignelsen för att det skulle lyckas honom väl i detta livet. Jakob ville ha välsignelsen för att han skulle kunna uppnå det som han hade sett. Det står om Jakob i trons höga visa, Hebr. 11 att genom tron välsignade Isak Jakob. Genom tron välsignade Jakob Efraim framför Manasse. Genom tron – han hade trons öga, som förmådde se bortom, se de andliga tingen.

Se till att ingen blir oandlig, för utan att Anden kommer in i oss så att vi ser omvärlden med andliga ögon, så kommer det på sin höjd att bli vårt psyke som får härska. Vår intelligens får sätta gränserna. Visst kan vi nå mycket med det, men vi kan aldrig nå Gud. Vi får inte kontakt med honom med det vi själva förmår åstadkomma. Inte det fysiska Babel, där man försökte bygga ett torn som skulle sträcka sig ända upp till himmelen. Vi ska minsann visa vad vi förmår! Inte det andliga Babylon, denna kvinna som samlat sig skatter, som slutit förbund med så många folk, hon som tronar på stora vatten.

Det finns andliga verkligheter vi inte får glömma bort: Sök Guds rike först! Ett rike som inte kan vackla. Därifrån får vi förlita oss på att Gud ser till vad vi behöver! ■

Förförelsens konst...

Text: Gösta Karlson

Att förföra en värld är *st o r* konst. Destruktiv konst. Stor är den i den meningen att den måste vara genomtänkt, planerad och full av kluriga finter. Vi behöver inte gå tillbaka till Darwin som med sina teorier stal oskulden från en bibeltroende mänsklighet något som han f.ö. bittert ångrade på äldre dar. Exempelen finns på närmre håll.

Inte längre tillbaka i tiden än då jag själv var en gosse så sjöng vi de gamla trosvisa sångerna om att 'Jesus älskar alla barnen' och 'Är jag en solglimt för Jesus.' Det var f.ö. den allra första sång som jag sjöng solo; var jag 9 eller 10 år gammal? Mera profant så förekom: 'Bä bä vita lamm...' Eller, ja hur var det nu den lät: 'Strid för sanningen o.s.v.' Vi kan använda ordet oskuld en gång till för så var det. Inte var allt fullkomligt på de här områdena då heller, men visst fanns intentionen till det rena och sanna. Förförelse i de här sammanhangen är stor konst ty man kan göra svart till vitt.

Visst kan det ta tid, men börjar man i barnahjärtat så är jordmånen perfekt och tiden går fort och så är man en vuxen människa...med intrycken i själva ryggmärgen d.v.s. förförd. Förr var det Gud som skapade de fyra årstiderna, det fick man lära sig. Men nu blir det ingen sommar om '...inte någon sätter fart.'

Människan gör så det blommar och f.ö. styr hon hela naturen på vår jord. Jo, men det är ju så det står i visan. Det får barn lära sig. Jamen det är väl oskyldigt? Nej inte som plantat i ett barnhjärta ty sådd ger skörd. Förr eller senare om det så bara finns där i det undermedvetna. Så fungerar psykologiska lagar.

Man får alltså inte så något gott och positivt i barnens själar. Framför allt är

kristna tankar i tal och sång tabu. Allt detta ligger ju naket och uppenbart, men det är här som *k o n s t e n* kommer in, d.v.s. listigheten att göra det skenbart legitima till norm.

Skickligt till fulländning blir det då man kan göra något av allt detta intressant, gärna hyperintressant. Det blir som agnar på kroken. Det är ju det hon lyckats med, Joanne Katlin Rowling med sitt opus som sprids som en präriebrand över hela världen. Eller... är det inte hon som lyckats? Är inspirationen dunkla krafter eller varför kallar hon sig själv för häxa? Är Harry Potter en berättelse om ett Guds barn som leds genom livet av Jesus Kristus och Hans änglar eller är det mörkrets makter som styr beteendet? Ja inte är det någon söndagsskolberättelse. Vad den i förlängningen kommer att föra med sig av destruktiva och onda ting för en hel generation, ja det är omöjligt att överblicka.

Vi har våra egna s.k. författare levande eller döda. Finns det inte en gemensam nämnare av tidigare nämnd art mellan 'Sagan om ringen' och 'Bröderna Lejonhjärta' för att nu bara nämna något i den genren. Flera svenska och utländska författare hämtar sitt stoff från ganska så dunkla brunnar.

I dag behöver vi ansvarskännande personer som kan ge våra barn rätt vägledning i hem och skola. Skakad blir man inför myndigheternas jakt på kristna skolor i vårt land. Barnen är de mest utsatta som grupp i vårt samhälle nu. Må Himlen hjälpa oss att vi inte sviker dem som en gång skall ta över efter oss. Låt oss ge dem det bästa – en kristen fostran i hem och skola även om vi så får hela världen emot oss. ■

-Jag blev andedöpt på väg till skolan

Ingegerd Fredriksson

Foto: Berne Vidén

Vi har så lätt för att krångla till det här med frälsningen speciellt när vi är unga, vi tror att det är så svårt.

Under bibelskolan när man talade om hur människor hade mött Gud och blivit frälsta, tänkte jag tillbaka på min egen ungdom. Jag skulle vilja berätta vad som hände när jag var 16-17 år.

Då skulle jag vilja läsa några bibelord först. Joh 14:15-17 "Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud. Och jag skall be Fadern att han skall ge er en annan Hjälpare, som alltid skall vara hos er, sanningens Ande, som världen inte kan ta emot. Ty världen ser honom inte och känner honom inte. Ni känner honom, eftersom han förbliver hos er och skall vara i er."

Och sedan från vers 25-26 "Detta har jag talat till er, medan jag är kvar hos er. Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er".

Jag har växt upp i ett kristet hem och gick i söndagsskolan. När jag kom upp i tonåren jag var kanske 14-15 år så visste alla barn i skolan att jag kom från ett kristet hem och jag tyckte det var en sån belastning.

Jag bestämde mig att när jag går ut nian skall jag aldrig berätta för en enda människa att jag kommit från ett kristet hem.

Efter nian började jag på en hushållsskola. Första terminen gick bra, jag sa ingenting, ingen visste nåt, ingen kände mig.

Sen kom Maranata till stan och jag gick på maranatamöten. Det var inte tillåtet, så jag tänkte att dit kan jag nog gå, för det var ju förbjudet. Jag gick dit och efter några möten mötte jag Gud och blev frälst, men jag tänkte att jag ska inte berätta för nån... Det var ju bra att jag upplevt frälsningen, jag var glad inom mig men ingen skulle få veta detta.

Så gick jag på mötena, det var bibelstudier, det var bönemöten. Flera människor blev andedöpta där och jag tänkte: Vad är det där dom får som inte jag har? Jag började prata om det och frågade mycket och dom berättade för mig. "Du ska bara ha tro", sa dom till mig. "Säg bara tack Jesus för andedopet."

Jag började be för detta, jag började längta efter att jag skulle få möta Gud på ett djupare sätt. Sen är det så här att jag har alltid gillat att promenera och gör det fortfarande. Jag hade en halvtimmes skolväg varje morron. Det var min bönestund, jag bad till Gud. Till sist blev det så att jag bara bad: "Tack käre Jesus för att jag får bli andedöpt!" Det var det enda jag bad varje morron.

En morron när jag går där över bron kom den helige Ande över mig och jag blev så fantastiskt lycklig. Jag sprang till skolan och när jag kommer in i skolan säger jag så här: "Vet ni att jag har mött Jesus". Alla tittade på mig och så fick jag berätta för alla att jag var frälst och hur underbart det var.

Det var ju ingenting från mig själv, det var Jesus som gjorde alltihop i mitt hjärta.

Vi har så lätt för att krångla till det här med frälsningen speciellt när vi är unga, vi tror att det är så svårt. Men vad var det Jesus hade begärt av mig när jag blev andedöpt? Jo, han sa att jag skulle säga tack - det var allt jag behövde göra och så fick jag uppleva det fantastiska i att bli andedöpt och att Jesus tog hand om mitt liv. ■

13-21 juli

**Bibelundervisning,
bön, lovsång, vittnesbörd,
väckelsemöten, gemenskap!**

**Välkommen till Maranataförsamlingens
Sommarkonferens 2002!**

Medverkande bl a : Hans Lindelöw, Tage Johansson, Mikael Eliasson,
Robin Widén, Gunno Andersson, Jan-Egil Hafsaahl (Norge), Berne Vidén
m. fam. (Dominikanska Rep), Nixon Issangya (Tanzania)

**Församlingen - I världen, men
inte av världen!**

**Information:
08-98 56 83**

Frid, kära Syskon!

Karin Vidén framför en hälsning från arbetet i Dominikanska Republiken

Måste berätta om barnmötet vi hade i Palave igår.

Palave är ett område där det bor mycket haitier. Under diktator Trujillos regering anlades där stora s.k. "Bateyer" där de haitier som slet och arbetade på sockerrörsplantagerna fick bo och leva under många gånger mycket miserabla förhållanden. De flesta av plantagerna är idag nerlagda men folk bor kvar och försöker försörja sig på annat sätt. Befolkningen är idag till viss del uppblandad med den dominikanska och språket som mest används är spanskan.

En av dem som föddes där och som ännu bor kvar är Juanita. Hon är 9-barnsmamma och lever ett hårt och slitsamt liv. Hennes man är haitier och sliter hårt för att klara försörjningen av den stora familjen. Det är svårt att få jobb

då man lever illegalt i landet utan någon form av rättigheter.

Att vi överhuvudtaget kom till Palave beror på att Janet som tidigare bodde som närmsta granne till lokalen i Canjadan, flyttade dit tillsammans med sin man Daniel och de tre barnen. De har byggt hus där och bor nu som närmsta granne till det stora Bateyområdet.

Alltid då vi hälsat på hos Janet har det kommit en massa barn och samlats utanför för att hälsa. Efter att ha lärt känna Juanita och hennes barn och efter att ha sett en del av området och de enorma behov som finns kunde vi bara ta ETT beslut, "Vi får börja med att göra det lilla vi kan så får Herren leda vidare sen".

Förra veckan inledde vi med ett första barnmöte som kom att samla ca

30 barn i Janets garage bland cementsäcker och sandhögar, eftersom det regnade. Igår var det dock bättre väder och vi kunde samlas på en relativt stor öppen plats som finns. Där brukar pojkarna spela baseball och där går halvt utmärklade hästkrakar, och där bökar stora grisar i jorden.

Vi hade med oss en stor plastpresenning som vi la ut som sittplats och insåg efteråt att vi nog får inskaffa en större till nästa gång. Med ca 50 barn sittande på den blev det ganska trångt till slut. Klockan var runt 17.30 då vi kom igång. Då hade barnen i området kommit hem från skolan och hunnit byta

skoluniformen till vardagskläder. De kom från alla håll, både små och stora barn. Tog plats på den blå presenningen och vi började sjunga. De enkla sångerna om Jesus som bär sina lamm över höjderna och genom dalarna, om att en blick av tro på Jesus kan frälsa syndaren m.fl sånger.

Med hjälp av en "svarta tavla" upphängd på den uppbackade bilen levandegjordes undervisningen med hjälp av bilder. Berno talade om hur Jesus stillade stormen och jag kan inte med ord beskriva den mottaglighet vi upplevde hos barnen. Det var knäpptyst, alla lyssnade med största uppmärksamhet och med hjälp av den fina högtalaranläggningen vi har så nådde budskapet om hur Jesus kan stilla stormen i en människas liv, in i många hem. Husen ligger tätt och många, många vuxna och ungdomar saft utanför sina hus och lyssnade.

Några män som höll på att gräva för att lägga rör blev stående, vilande på sina spadar och lyssnade.

Det var en förunderlig stund och man upplevde att här är marken förberedd. Vet att det finns syskon därhemma som bett till Gud speciellt för att det ska bli barnmöten hos Janet....!

Papper delades ut till alla med en bild av båten med alla lärjungar ombord, och kriterior att färglägga med. Det var lite "knöggligt" med en presenning som underlag men det var ingen som klagade på det utan alla var verkligen jätteglada. Några av de större flickorna upptäckte att bilens motorhuv var mycket bättre som underlag....

Det bjöds på goda muffins och kakor, som Vendela, Magdalena och Nicholas bakat tidigare under dagen med Johannas goda hjälp och de var mycket uppskattade.

En man kom och hälsade på oss, han hade fyra barn som alla var med i mötet

Barnen i Palave samlas förväntansfulla till barnmöte.

och de bodde strax intill. Han kände Valentin och Rafael och var glad för att vi kom dit och samlade barnen i området. Det började skymma och det blev dags att ta adjö. Mörkret kommer snabbt och när klockan var sju skyndade de sista hem i mörkret. En svag kvällsbris drog genom området och en blandning dofter av friterad mat, rök av brända sopor och allsköns odefinierbara ting blandades med ljuden av syrsornas spel, skällande hundar och rop och skratt. Strömmen hade gått och det var verkligen svart, knappt man såg var man satte foten framför sig. Nästa fredag är det barnmöte i Palave igen!

Vill också berätta något om Carlos. För några dagar sedan ringde en man från fängelseledningen och undrade lite uppgivet. "Vad ska vi göra med Jeepitica"?

Det är alltså det namn Carlos fått eftersom han är så liten till växten och dessutom är expert på att bryta sig in i just Jeepar.

Han har egen cell på Najayofängelset eftersom de är rädda att han ska smitta de andra. Senaste dagarna har han mått sämre och varit på undersökningar på ett sjukhus i San Cristobal och ska dit igen nu på måndag.

Juan, pastorn i församlingen i fängelset, har berättat att de i församlingen hade honom hos sig för att kanske kunna ge honom något att syssla med. Men det blev bara en kort tid eftersom de upplevde honom så osäker. Han kunde ta en kökskniv och stå och leka med på ett sätt som av de andra upplevdes provocerande; det och andra händelser ledde till att han inte kunde vara hos dem. Carlos själv har sagt till Berno att han naturligtvis vill ut därifrån men det behöver vara någonstans där han blir inlåst eftersom han är medveten om att han annars sticker.

Man har nu också konstaterat att han förutom HIV även har tuberkulos, vilket vi hela tiden också anade då han bodde hos oss en tid.

Syskon, vi fortsätter bedja för Carlos och hans livssituation!

Förra veckan var det ett allvarligt upplopp i fängelset. Fångar hade börjat bränna madrasser och bråka. Polisen svarade med tårgas vilket ju i sin tur skapade panik. Bröderna i fängelseförsamlingen var mycket oroliga över det som hänt. Deras samlingslokal

Karin Vidén tillsammans med barnen som sitter och ritat efter barnmötet.

hade sotats ner av all rök men tydligen hade ingen kommit till skada...den här gången.

Under en lång tid har det nu varit stora problem i skolorna i landet eftersom det varit lärarstrejker. Till sist gick presidenten ut och lovade att om inte lärarna infann sig fanns militär beredd att direkt gå in i undervisningen. Det hela har även lett till att det talas om att förlänga skolterminen vilket innebär att eleverna får ett kortare sommarlov.

Sist men inte minst vill jag berätta något om det hus vi nu hyrt i Canjadan för arbetet i området.

Det innehåller tre rum med litet pentry och egen toalett. En pytteliten terrass finns också, och skämtsamt talade Ulla och jag om hur vi nu har hus med terrass strax intill floden...

Faktum är att kanalen som ligger precis vid huset är FULL av stinkande sopor. Det har inte regnat på lång tid och kanalen fylls hela tiden på av de boendes skräp och avfall. När det sedan kommer skyfall och mycket regn, far eländet iväg med vattenmassorna och hamnar till sist ute i floden som leder ut till havet. Hur som helst så är husets läge perfekt för det fortsatta arbetet i Canjadan. Syskonen där är så glada! Nästa vecka ska Isaias jobba där tillsammans med Sebastian och Nicholas, med att dels riva ner en mellanvägg, lägga en bit golv och putsa och måla väggarna.

Har nu suttit här vid datorn ganska lång stund och ska strax ta itu med dagens göromål. Sebastian sitter här mitt emot mig vid det stora arbetsbordet och spelar vackert på ett litet plastigt bordspiano som vi nyligen skaffat in.

Magdalena och Vendela tittar till sina kycklingar som nu börjat växa på sig. Vi har allvarliga funderingar att skaffa in lite höns som kan täcka åtminstone dagsbehovet av ägg.

Sebastian och Nicholas byggde igår ett riktigt fint hönsbarnhus så nu är kycklingarna skyddade från Debbies (hunden) och katternas alltför närgångna nyfikenhet.

Med den här hälsningen önskar jag Er alla syskon hemma i församlingen, från den yngste till den äldste, Guds rika välsignelse.

Tiden hastar och det budskap vi fått att förvalta måste synliggöras. Herren har gjort sig beroende av människor för att evangelium ska komma vidare. Han når så långt vi är beredda att gå.

Vi är förvaltare av ett budskap som innebär ständig kamp här i tiden, men den håller oss vid liv eftersom vi mitt i kampen är helt beroende av Guds direkta ledning och hjälp och måste ropa till Gud! Han är trofast!

Vi ser hur fienden arbetar på mycket bred front och det innebär ju för oss att då ha nödvändig beredskap för att bevaras. Anfall är bästa försvar! Ja det ligger mycket i det.... ■

Pingstkongress

18-20 maj

Sommarkongress

13-21 juli (se annons sid. 27)

Bibel- och lärjungaskola

5 oktober - 3 november

För info: 08-98 56 83

Välkommen att
dela gemenskap kring
ordet, bönen och bordet.
Vi samlas för att upphöja
Jesus Kristus. I centrum är
ordet - och programmet är
"sjupunktsprogrammet":

1. Bön 2. Bön 3. Bön
4. Bön 5. Bön
6. Bön 7. Bön

Möten varje vecka på Bällsta MissionsCenter:

- Tisd 12 & 19 Bibelstudium
Torsd 19 Bön och bibelläsning
Lörd 19 Troendemöte
Sönd 11 Guds Ords förkunnelse
18 Väckelsemöte!
Vard 12 Bön och bibelläsning

Adress till möten och kongresser:

Bällstavägen 100, Bromma,
Stockholm.
Kommunala färdmedel: Buss
112 el. 113, hållplats Solvalla.

För mer information:

Tel. 08-98 56 83
Mail: moten@maranata.st
Hemsida: www.maranata.st

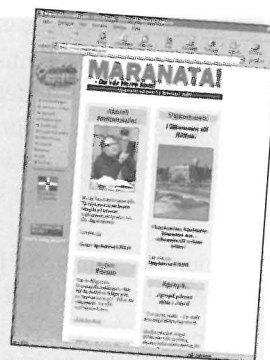
Lyssna på förkunnelse direkt via internet

Hemsidans ljudsida uppdateras kontinuerligt. Lyssna på
sånger, radioprogram, predikningar och bibelstudier.

Aktuellt: Radioprogram om nya lagstiftningen.

Nu finns bl a utlagt "Staten som Gud", "Församlingen
och framtiden" och "Romarbrevet" - bibelstudieserier
från 70-talet av Arne Imsen.

Titta in och lyssna på www.maranata.st

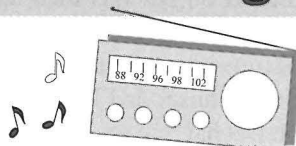
VILL DU HJÄLPA TILL?

Det finns många som lider
i världen. Av sjukdomar, ett
orättfärdigt juridiskt system -
men framför allt under synden.
Hjälp oss att sprida evangelium
och humanitär hjälp till dessa
människor!

Postgiro Maranataförsamlingen

44 10 05-6

Radiosändningar

Stockholm, 88 Mhz

- Dagligen 8.00-8.30
Månd. 18.00-19.00
Ond. 19.30-20.30

Uppsala, 98.9 Mhz

- Månd. 21.00-22.00

Göteborg, 94.9 Mhz

- Tisd. 21.00-22.00

Möteskassetter

**Tema: "Blir det brottsligt
att predika bibeln 2003?"**

□ **020304 18.00** Måndagsmagasinet i
Radio Maranata.

□ **020311 18.00** Måndagsmagasinet i
Radio Maranata.

□ **020317 15.00** Temamöte

□ **020318 18.00** Måndagsmagasinet i
Radio Maranata

**Medv: Mikael Eliasson, Hans
Lindelöw, Stina Fridolfsson m.fl.**

Bibelstudier och förkunnelse

□ **020205 12.00** Jesu liv - Del 1
(Maria, Födelsen) Paulus Eliasson

□ **19.00** Gåvor och tjänster i
församlingen. Kjell Roos

□ **020210 11.00** Att bli stridsduglig.
Hans Lindelöw

□ **020212 12.00** Jesu liv - Del 2
(Johannes Döparen) Paulus Eliasson

□ **19.00** Tro och gärningar. Mikael
Eliasson

□ **020217 18.00** Väckelsemöte. Ryska
vänner, Hans Lindelöw, Mikael
Eliasson m. fl. Stina Fridolfsson leder.

□ **020219 12.00** Jesu liv - Del 3
(Johannes Döparen) Paulus Eliasson

□ **19.00** Guds hus - församlingen.
Tage Johansson

□ **020221 19.00** Vi måste nå ut med
evangelium! Brian & Adrian fr. USA

□ **020224 11.00** Ständig överlåtelse
Hans Lindelöw

□ **020303 11.00** I världen men icke av
världen. Mikael Eliasson

□ **18.00** Väckelsemöte!
Pilgrimsskolans barn i sång och
vittnesbörd

□ **020305 12.00** Tagna ut ur världen.
Tage Johansson.

□ **19.00** Nytt hjärta och ny ande.
Hans Lindelöw

□ **020310 11.00** Tränad för andlig
strid. Kjell Roos

På vår hemsida: www.maranata.st
finns ytterligare möten att beställa!

Böcker

**Alla böcker av ARNE
IMSEN 50:- + porto**

Guds Rike

Bibelstudier från slutet på 1970-talet. Församlingsslivet i praktiken, utifrån Jesu undervisning bl a från bergspredikan.

Vedergäll Babylon

Bibelstudieserie över Babylon och skökan i Uppenbarelseboken.

Låt dig inte skrämmas av homosexmaffian

2:a upplagan - kompletterad med citat ur skrifter om Bibeln och homosexualitet.

Kärleksfull aga eller kränkande misshandel

Ny reviderad upplaga.

Bannlyst Frihet

- Fallstudie över missbrukad mediamakt

De publicistiska metoderna att avrätta en väckelserörelse avslöjas och dess konsekvenser dokumenteras.

Från död till liv

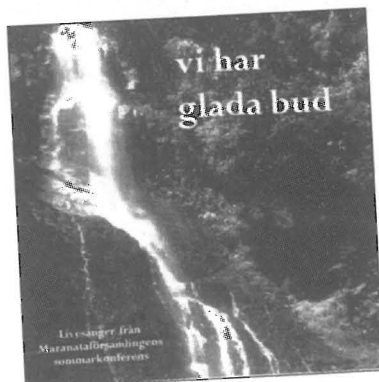
Predikosamling från 1970

Fruktad frihet

Tillbakablick, klipp och kommentarer kring Maranataväckelsen fram till 1970

Nyhet!

vi har glada bud!

**En sånginspelning på
både CD och kassett!**

Liveupptagning från Maranata-folkets sommarkonferens, 2000.
Solo-, duett- och församlingssång.

CD: 90 kr + porto

Kassett: 40 kr + porto

Adress

Bällsta Media Center
BOX 201 34
161 02 BROMMA
Tel: 08- 98 56 83
Fax: 08- 98 21 39
E-mail: bmc@maranata.st
Hemsida: www.maranata.st

**Välkommen med din gåva till litterat
urmissionen!
Pg 495 46 24 - 5**

Sångkassetter

Alla kassetter 30:- + porto

Liveinspelningar:

- ☐ Vi ska se honom på skyarna!
- ☐ Om du frågar om min glädje
- ☐ Jesus kommer!
- ☐ Det gamla evangeliet

Studioinspelningar

- ☐ Åse Andreasson synger til gitar
- ☐ Sjungen syskon under vägen! Solo-, duett- och församlingssång
- ☐ Jesus förlöste min själ! Solo-, duett- och församlingssång
- ☐ Sjung en Hallelujasång! Pilgrimsskolans barn sjunger
- ☐ Jesus lever. Hans Lindelöw sjunger egna sånger.
- ☐ Un canto de gratitud. Sång på spanska av Belkys Rodriguez
- ☐ He's all I need! Nixon Issangya sjunger på engelska och swahili.

HOTELL

Bo tryggt och billigt på
hotell i kristen regi

E. **595:-** inkl frukost
D. **715:-** inkl frukost

Bällstav. 100, Bromma

08-627 55 55
-För prisets och miljöns skull!

Tillbaka till ursprunget
av Gösta Karlsson
Pris: 59:- + porto

Maktkamp
av Stig Andreasson
Pris: 59:- + porto

Möte med det övernaturliga
av Stig Andreasson
Pris: 59:- + porto

*Dessa böcker kan
beställas från BMC-
förlag*

BMC-förlag
Box 201 34
161 02 Bromma
Tel. 08-98 56 83

Utbedd av Gud

Text: Arne Imsen

Samuel betyder utbedd av Gud. Man skulle kunna säga: Samuel betyder bönesvar. När profeten Samuel kom till världen, var flera inkopplade i en förunderlig samverkan. Det var Gud, Hanna och Samuel. Tänk hur Gud samordnar och förbereder. Hanna var modern, Samuel var sonen och så var ytterligare en inblandad – en farbror.

En kvinnas böner satte Gud i rörelse. Annars brukar vi säga att det är Gud som sätter människorna i rörelse. Men här var det en kvinnas böner som satte Gud i rörelse. Hon hade en våldsam nöd. Hon grät, hon var försmådd och utfrys, till och med från templet. Missförstådd av prästen och bedrövad för att hon såg hur prästens söner levde. Genom sitt liv, sitt sätt att vara och sin egoism, förnekade de allt det Israels folk skulle stå för. Prästen borde ha tagit itu med det. Han orkade inte.

Gud hörde kvinnans bön. Han hör alltid våra böner, men det är få som beder på det rätta sättet. Det är få som gråter över situationen. De flesta vill inte drabbas av obehaget att bli hånade eller försmådda. Man får ingen framgång genom att titta på andra som hela tiden fortplantar liv. Hur beder vi, varför beder vi? Beder vi för att få egen inre tillfredsställelse? Bönen i sig själv kan bli ett lustmoment. Eller beder vi för att Gud ska gripa in; beder vi med nöd i vårt hjärta för att liv ska födas? Dina böner kan sätta Gud i rörelse!

Gå in i din kammare och bed till Gud i det fördolda. Det är ingen uppvisning, det är ingen religiös hörntofsreligion. I kammaren kan man inte bedja för att synas eller bli något i människornas ögon. Gå in i din kammare, bed till Gud i det fördolda.

Då skall Gud, som ser där ingen annan ser, som hör där ingen annan lyssnar, som är verksam i nattliga timmar och planerar för bönesvaret – Gud som ser i det fördolda skall vedergälla i det uppenbara. Det vill säga, sanktionen kommer! Samuel föddes och man fick bekräftelse på mammas böner. Han fick namnet *Utbedd av Gud*.

En kvinna satte Gud i rörelse och blev upphov till en mäktig väckelse i hela nationen. Det blev helt oerhörda konsekvenser. Gud står alltid på bedjarnas sida, Gud hör ropen, Gud ger svaren. Inte ny eller förnyad religiositet, men ett nytt liv med ett nytt ämbete, en ny profet, en ny domare. Ett nytt liv! Resultatet av en kvinnas nöd då hon bad om en sak: Ge mig barn – frukt, livsfrukt – annars dör jag! Så kom svaret. Samuel bodde i templet, där fick han sin plats.

Det är enomrt att se vad Gud kan och vill. När hela prästerskapet hade förlorat sin position och status, då tog Gud ut en kvinna och knäppte prästen på näsan. Prästen borde ha känt till och vidtagit åtgärder, men det hade han inte gjort. Men det finns ett moderliv, ett sköte som kan befruktas med gudomligt liv så att Guds ära blir upprättad bland hans eget folk.

Herre, du har gett oss maranataropet, maranatabudskapet, maranatanöden, maranata förlossningen, maranataparadiset. Du har gett oss maranatasyskonen, du har gett oss ögon, maranataögon så att vi ser ljumheten, förfallet och förstörelsen, men du har också gett oss maranatamyndigheten. Våra böner, din bruds rop mot höjden, skall besvaras därigenom att liv tänds, profeter tas ut, din kränkta ära upprättas och ämbetena förverkligas. Så blir församlingen en maktfaktor i tiden till ditt rikes utbredande. Amen.